

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 220.330 van 16 juli 2012

A. 205.476/XI-19.064
A. 205.491/XI-19.071
A. 205.493/XI-19.073
A. 205.496/XI-19.075
A. 205.497/XI-19.077
A. 205.498/XI-19.078
A. 205.531/XI-19.090

In zake: **de bvba Betting Consult,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Th. VERBIST, advocaat,
Kroonlaan 224
1050 Brussel,

tegen:

1. **de Kansspelcommissie,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Ph. LEVERT, Mr. VELGHE en Mr. P.-E. PÂRIS,
advocaten,
Louizalaan 149/22
1050 Brussel,

2. **de Belgische Staat,** vertegenwoordigd door de minister van
Justitie.

DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE VIe VAKANTIEKAMER, ZITTING HOUDEND IN KORT GEDING,

Gezien het op 4 juli 2012 ingediende enig verzoekschrift, waarbij de bvba Betting Consult "de nietigverklaring en intussen de schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid" vordert "van de beslissing met als

kenmerk FA 116957 (...) van de Kansspelcommissie van 20 juni 2012, waarvan op 26 juni 2012 aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven en waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse F1 toe te kennen" (A.205.476/XI-19.064);

Gezien het op 5 juli 2012 ingediende enig verzoekschrift, waarbij de bvba Betting Consult "de nietigverklaring en intussen de schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid" vordert "van de beslissing van de Kansspelcommissie van 20 juni 2012, waarvan op 26 juni 2012 aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven en waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse F2 toe te kennen voor de inrichting gelegen Middaglijstraat 78 te 1210 Sint-Joost-ten-Node" (A.205.491/XI-19.071);

Gezien het op 5 juli 2012 ingediende enig verzoekschrift, waarbij de bvba Betting Consult "de nietigverklaring en intussen de schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid" vordert "van de beslissing van de Kansspelcommissie van 20 juni 2012, waarvan op 26 juni 2012 aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven en waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse F2 toe te kennen voor de inrichting gelegen Helmetsesteenweg 134 te 1030 Schaarbeek" (A.205.493/XI-19.073);

Gezien het op 5 juli 2012 ingediende enig verzoekschrift, waarbij de bvba Betting Consult "de nietigverklaring en intussen de schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid" vordert "van de beslissing van de Kansspelcommissie van 20 juni 2012, waarvan op 26 juni 2012 aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven en waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse F2 toe te kennen voor de inrichting gelegen Kiekenmarkt 47 te 1000 Brussel" (A.205.496/XI-19.075);

Gezien het op 5 juli 2012 ingediende enig verzoekschrift, waarbij de bvba Betting Consult "de nietigverklaring en intussen de schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid" vordert "van de beslissing van de Kansspelcommissie van 20 juni 2012, waarvan op 26 juni 2012 aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven en waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse F2 toe te kennen voor de inrichting gelegen de Formanoirstraat 2 te 1070 Anderlecht" (A.205.497/XI-19.077);

Gezien het op 5 juli 2012 ingediende enig verzoekschrift, waarbij de bvba Betting Consult "de nietigverklaring en intussen de schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid" vordert "van de beslissing van de Kansspelcommissie van 20 juni 2012, waarvan op 26 juni 2012 aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven en waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse F2 toe te kennen voor de inrichting gelegen Adolphe Maxlaan 144 te 1000 Brussel" (A.205.498/XI-19.078);

Gezien het op 6 juli 2012 ingediende enig verzoekschrift, waarbij de bvba Betting Consult "de nietigverklaring en intussen de schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid" vordert "van de beslissing van de Kansspelcommissie van 20 juni 2012, waarvan op 26 juni 2012 aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven en waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse F2 toe te kennen voor de inrichting gelegen rue Cathédrale 45 te 4000 Luik" (A.205.531/XI-19.090);

Gelet op de beschikkingen van 6 en 10 juli 2012, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij ze worden opgeroepen om te verschijnen op 11 juli 2012 om 15 uur;

Gezien de administratieve dossiers;

Gezien het verslag van mevrouw D. DÉOM, staatsraad, waarnemend kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Th. VERBIEST, Mr. R. FONTEYN en Mr. T. KLAESER, advocaten, die voor de verzoekende partij verschijnen, en van Mr. Ph. LEVERT, Mr. VELGHE en Mr. P.-E. PÂRIS, advocaten, die voor de eerste verwerende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van de heer L. JANS, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de federale overheidsdienst Justitie vóór de zitting van 11 juli 2012 bij een aangetekend schrijven en per fax voor elk van de onderhavige zaken verzocht heeft om de minister van Justitie buiten de zaak te stellen; dat dit verzoek behoort te worden ingewilligd, aangezien noch de minister van Justitie, noch de diensten die onder zijn rechtstreeks gezag staan de bestreden beslissingen hebben genomen;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

De verzoekende partij is een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid die sedert 2006 actief is in informatica maar zich naderhand geheroriënteerd heeft op kansspelen en meer in het bijzonder op sportweddenschappen. Ze exploiteert sedert 2006 negen inrichtingen voor sportweddenschappen alsmede vier inrichtingen onder franchise, verspreid over het Belgische grondgebied (Luik, Brussel en Antwerpen) en ze telt zowat dertig personeelsleden.

In 2007 en 2009 heeft ze vergunningen klasse C ontvangen voor het exploiteren van kansspelen. Die vergunningen zijn haar ontnomen bij beslissingen van 7 oktober 2009 wegens overtredingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers. Aan de verzoekende partij wordt verweten dat ze bepaalde inrichtingen is blijven exploiteren ondanks de intrekking van die vergunning. Het beroep tot nietigverklaring van een van die beslissingen is verworpen bij arrest nr. 214.298 van 30 juni 2011.

Bij de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de wetgeving inzake kansspelen, die op 1 januari 2011 in werking is getreden, zijn in de voornoemde wet van 7 mei 1999 wijzigingen aangebracht en is een regeling ingevoerd van vergunningen klasse F 1 voor het organiseren van weddenschappen (toezicht, bepaling van de noteringen, enz.) en van vergunningen klasse F 2 voor het aangaan van weddenschappen in de onderscheiden fysieke inrichtingen (aannemen

van weddenschappen, verdeling van de winsten, enz.), terwijl daarvoor vroeger geen enkele vergunning vereist was. Met naleving van bepaalde voorwaarden – waaraan in casu voldaan is – kunnen de organisatoren van weddenschappen die vóór deze wetswijziging bestonden, op grond van artikel 76/1 van de wet van 7 mei 1999 hun activiteiten voortzetten tot op het ogenblik dat de Kansspelcommissie een beslissing heeft genomen over hun aanvragen om vergunning. Het maximumaantal vergunningen F 1 en F 2 dat toegekend kan worden, is vastgesteld op respectievelijk 34 en 1060.

Op 5 januari 2011 heeft de verzoekende vennootschap bij de Kansspelcommissie verscheidene aanvragen om vergunningen klasse F 1 en F 2 ingediend voor het organiseren en aangaan van weddenschappen. Tijdens het onderzoek van die aanvragen heeft de verzoekende vennootschap verscheidene stappen ondernomen en onder meer vier informatieve nota's ingediend om de onderzoekers in te lichten over het beheer van de vennootschap en om de stellingen te staven die ze verdedigt in de geschillen die ze met de fiscale overheid heeft. Een van de zaakvoerders, mevrouw Mümine BATKITAR, is overigens op 27 juni, 4 augustus en 28 oktober 2011 door een officier van gerechtelijke politie van de eerste verwerende partij gehoord met het oog op het geven van uitleg over het beheer van de vennootschap en over de tekortkomingen die haar ten laste werden gelegd, en waarvan sommige strafrechtelijk werden onderzocht.

Het secretariaat van de Commissie heeft een verslag opgemaakt waarin geconcludeerd wordt dat de aangevraagde vergunningen geweigerd dienen te worden. Dat verslag is aan de verzoekende vennootschap toegestuurd met aangetekende zendingen van 12 april 2012 waarbij ze opgeroepen werd om gehoord te worden op 9 mei 2012 "met het oog op de weigering om (de vergunningen in kwestie) toe te kennen".

Op 30 april 2012 heeft M. BATKITAR aan de voorzitter van de Commissie een brief gezonden betreffende de verkeerde weergave van wat zij tijdens de hoorgesprekken van 4 augustus en 28 oktober 2011 gezegd heeft.

Op 3 mei 2012 heeft de verzoekende vennootschap per e-mail en bij aangetekend schrijven verzocht om uitstel van dat hoorgesprek. Op 4 mei 2012 heeft een van haar raadslieden laten weten dat ze niet vertegenwoordigd zou zijn op het hoorgesprek, terwijl twee andere van haar raadslieden een memorie van verweer en een nota van verweer hebben overgezonden.

Op 9 mei 2012, vóór het hoorgesprek, heeft de verzoekende vennootschap aan de Commissie eveneens een nota gezonden waarin ze uiteenzet waarom de Kansspelcommissie als een administratief rechtscollege moet worden beschouwd en op grond waarvan vastgesteld dient te worden dat die Commissie niet onafhankelijk en niet onpartijdig is. In die nota werd uitdrukkelijk gevraagd dat de Commissie de zaak uit handen zou geven of dat sommige van haar leden gewraakt zouden worden. De Commissie heeft besloten dat tussengeschied bij het onderzoek van de zaak zelf te voegen en heeft de sluiting van de debatten niet uitgesproken.

Op 11 mei 2012 heeft de verzoekende vennootschap bij het Hof van Cassatie een verzoekschrift ingediend om de zaak aan de Commissie te onttrekken. Bij arrest van 15 juni 2012 (C.12.0231.F/1) heeft het Hof van Cassatie dat verzoekschrift kennelijk niet-ontvankelijk verklaard op basis van de overweging

dat artikel 21, § 1, van de voornoemde wet van 7 mei 1999 de Commissie er niet mee belast een geschil te beslechten maar alleen zich, positief of negatief, uit te spreken over de vergunningsaanvragen die aan haar worden gericht, en dat ze, wanneer ze over zo een aanvraag uitspraak doet, handelt als een administratieve overheid en niet als een rechtscollège, zelfs wanneer de aanvraag uitgaat van een verzoeker die op grond van artikel 76/1 van dezelfde wet gemachtigd is zijn activiteiten voort te zetten tot op het ogenblik dat de Commissie een beslissing heeft genomen.

Op 26 juni 2012 wordt aan de verzoekende vennootschap bij een brief d.d. 22 juni 2012 kennis gegeven van de beslissing van de eerste verwerende partij houdende weigering van de toekenning van een vergunning klasse F 1. Dat is de bestreden handeling in het beroep met als nr. G/A 205.476. Die beslissing is in de volgende bewoordingen gemotiveerd:

"(...)

OVER HET VERZOEK OM UITSTEL

Aangaande de argumenten van de aanvrager

Overwegende dat de raadslieden van de aanvrager uitstel vragen op volgende gronden:

1. Overwegende dat Mevr. BATKITAR vraagt om opnieuw gehoord te worden om wijzigingen aan te brengen in de verhoren die eerder plaatsvonden in het kader van dit dossier.

2. Overwegende dat de termijn van drie weken tussen de oproeping en het verhoor niet volstaat om een volledig verweer voor te bereiden; dat zulks in strijd is met artikel 15/4 van de wet van 7 mei 1999 dat voorziet in een termijn van een maand tussen de oproeping en de hoorzitting tot sanctionering; dat sommige punten immers het advies vereisen van een deskundige inzake administratief recht.

3. Overwegende dat krachtens artikel 15/5, vierde en vijfde lid, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, de vennootschap *Betting Consult BVBA* binnen de opgelegde termijn heeft verzocht om haar verweermiddelen mondeling naar voren te kunnen brengen; dat in dat opzicht de artikelen 10 en 11 van de Grondwet worden geschonden gezien de procedure tot weigering van een vergunning de rechten van de verdediging minder respecteert dan de sanctioneringsprocedure; dat bijgevolg een termijn van 30 dagen tussen de oproeping en de hoorzitting voor de commissie moet worden gerespecteerd.

4. Overwegende dat uitstel is gegrond op het feit dat er bijkomende onderzoekshandelingen gevraagd werden en dat uit de oproepingsbrieven blijkt dat belangrijke elementen - die nochtans naar behoren aan de commissie werden meegedeeld - niet in overweging zijn genomen door haar secretariaat.

5. Overwegende dat de vergadering van de commissie in elk geval niet in overweging kan worden genomen omdat zij niet op geldige

wijze is samengesteld; dat het Koninklijk Besluit van 8 december 2008 houdende benoeming van de voorzitter van de Kansspelcommissie immers niet werd verlengd, zodat het mandaat van de betrokkene verstreken is op 1 januari 2012; dat artikel 10, § 2, laatste lid, van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 niets afdoet aan die vaststelling, vermits die bepaling slechts van toepassing is op de commissieleden bedoeld in de tweede paragraaf, met uitzondering van de voorzitter; dat enkel deze uitleg verenigbaar is met artikel 12 van de gecoördineerde kansspelwet; dat artikel 10, § 4, van de gecoördineerde kansspelwet, zoals vervangen door artikel 4 van de wet van 10 januari 2010, niet meer kan worden aangevoerd; dat de verlenging van de wettelijke duur van het mandaat tot zes jaar geenszins een vrijstelling inhoudt van de vormvereiste van de eigenlijke benoeming, waarvan de grondslag in artikel 10, § 3, ligt; dat de wet van 10 januari 2010 de afwezigheid van een nieuw benoemingsbesluit niet naar behoren kan ondervangen, dat bovendien rekening zou moeten worden gehouden met de maximumduur van twaalf jaar als mandaatvoorwaarde (art. 10, § 4); dat uit die overwegingen volgt dat de heer Marique, die aan het hoofd van de commissie benoemd is bij besluit van 16 december 1999, in werking getreden op 1 januari 2000, deze functie sinds 1 januari 2012 niet meer uitoefent en ook niet meer mag uitoefenen.

Overwegende dat Meester Verbiest, raadsman van de aanvrager, dat verzoek om uitstel heeft herhaald op de hoorzitting van 9 mei 2012 op de volgende gronden:

1. Overwegende dat mevrouw BATKITAR vraagt om opnieuw gehoord te worden om wijzigingen aan te brengen in de verhoren die eerder plaatsvonden in het kader van dit dossier.

2. Overwegende dat de termijn van drie weken tussen de oproeping en het verhoor niet volstond om een volledig verweer voor te bereiden, wat strijdig is met artikel 15/4 van de wet van 7 mei 1999 dat voorziet in een termijn van een maand tussen de oproeping en de hoorzitting inzake sanctionering; dat voor sommige punten immers het advies van een deskundige inzake administratief recht was vereist; dat de gevolgen van een weigeringsbeslissing bovendien op zijn minst even ernstig zijn als een sanctiebeslissing; dat de rechten van de verdediging dus op evenwaardige wijze moeten zijn gewaarborgd.

3. Overwegende dat sommige kwesties moeten worden opgehelderd vooraleer het dossier ten gronde wordt behandeld;

Beslissing van de commissie

Overwegende hetgeen in tuchtzaken geldt, *quod non*, gebeurt uitstel niet van rechtswege;

1. Overwegende dat de grond waarop mevrouw BATKITAR, zaakvoerder van de vennootschap *Betting Consult BVBA*, het neerschrijven van haar verhoren van 04.08.2011 en 28.10.2011 betwist en een nieuw verhoor vraagt, niet in aanmerking kan worden genomen om het uitstel van het verhoor van de aanvrager te motiveren; dat die verhoren met een beëdigde tolk werden afgenomen door de leden van de kansspelcommissie met de

hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie; dat de beëdigde tolk de verklaringen aan mevrouw BATKITAR heeft voorgelezen; dat zij die heeft ondertekend; dat mevrouw BATKITAR een afschrift van haar verhoren heeft gekregen op de dag zelf; dat zij tot dusver geen enkel verzoek tot wijziging heeft ingediend; dat zij daarenboven op 09.05.2012 door de kansspelcommissie wordt gehoord, bijgestaan door mevrouw BOZOK Nilüfer, beëdigd vertaler-tolk die de eed heeft afgelegd;

2. Overwegende dat artikel 15/5 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 en artikel 15/4 van diezelfde wet betrekking hebben op de te volgen stappen bij de behandeling van de procedures inzake sanctiemaatregelen die de Kansspelcommissie aan vergunninghouders kan opleggen krachtens de artikelen 15/2 en 15/3 van diezelfde wet; dat dit niet het voorwerp is van deze procedure;

Overwegende dat enkel artikel 21 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 de procedure voor de toekenning van vergunningen regelt: *"art. 21 § 1. De commissie spreekt zich uit, bij een met redenen omklede beslissing, over de aanvragen tot toekenning van de vergunningen die in deze wet worden voorzien.*

§ 2. Bij haar uitspraak gaat de commissie na of al de door deze wet bepaalde voorwaarden met betrekking tot de aanvrager en de beoogde vergunning zijn vervuld.

§ 3. De commissie kan de aanvrager horen vooraleer zich uit te spreken over de aanvraag. Indien de aanvrager zulks wenst, moet hij door de commissie worden gehoord.

In alle gevallen heeft de aanvrager het recht zich te laten bijstaan door een raadsman";

Overwegende dat deze tekst, dewelke de procedure voor de toekenning van vergunningen regelt, geen enkele vermelding bevat met betrekking tot de termijn waarover de aanvrager moet kunnen beschikken; dat het dus volstaat dat de aanvrager kon beschikken over een redelijke termijn om zijn hoorzitting voor te bereiden;

Overwegende dat in voorkomend geval de oproeping voor de vergadering van 09.05.2012 per aangetekende brief werd verstuurd op 12 april 2012; dat diezelfde dag alle oproepingen elektronisch werden verstuurd naar meester Klaeser, raadsman van de vennootschap;

Overwegende dat de aanvrager over een termijn van bijna een maand beschikte, wat voldoende tijd laat tussen de oproeping en de hoorzitting om zijn hoorzitting voor te bereiden, zoals blijkt uit zijn memorie van verweer en zijn nota van verweer en de bijgevoegde stukken; dat de aanvrager voor het overige meer bepaald wordt bijgestaan door een advocaat gespecialiseerd in administratief recht, die een nota van verweer van meer dan 63 bladzijden heeft ingediend en aanwezig was op de hoorzitting van 9 mei 2012;

3. Overwegende dat, aangaande het feit dat bijkomende onderzoekshandelingen werden gevraagd en dat de oproepingsbrieven laten uitschijnen dat belangrijke elementen - die nochtans naar behoren aan de

commissie werden meegedeeld - niet in overweging zijn genomen door haar secretariaat, de grond niet duidelijk is; dat uit de lezing van de oproeping die belangrijke elementen niet blijken; dat de commissie voor het overige voldoende ingelicht meent te zijn over de huidige stand van het dossier;

4. Overwegende dat artikel 10, § 1, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, zoals gewijzigd bij de wet van 10 januari 2010, bepaalt: *"De commissie is samengesteld uit volgende leden: een voorzitter, 12 vaste leden en 12 plaatsvervangende leden. De leidinggevende van het secretariaat woont met raadgevende stem de commissie bij.*

§ 2 [...] Het mandaat van de leden wordt beëindigd op het moment dat in hun vervanging wordt voorzien."

Overwegende dat artikel 22 van deze wet bepaalt: *"De inwerkingtreding van deze wet heeft geen invloed op de rechtsgeldigheid van de aanwijzing van de huidige leden van de Kansspelcommissie overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers zoals zij gold op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet en voor de termijn die zij bepaalde."*

Overwegende dat artikel 23 van deze wet bepaalt: *"Deze wet treedt in werking op 1 januari 2011";*

Overwegende dat in de oorspronkelijke versie van de wet van 7 mei 1999 de duur van het mandaat van de voorzitter van de Kansspelcommissie niet werd bepaald; dat artikel 9, § 4, uitsluitend bepaalde: *"De leden van de commissie en hun plaatsvervangers worden aangewezen voor een termijn van drie jaar, die eenmaal kan worden verlengd voor een vertegenwoordiger van elk der ministers, bedoeld in § 2. Ten vroegste drie jaar na het einde van hun opdracht kunnen de leden en hun plaatsvervangers zich opnieuw kandidaat stellen voor het ambt dat zij hebben uitgeoefend. Zij kunnen worden aangewezen voor een termijn van vijf jaar, die niet kan worden verlengd."*;

Overwegende dat in de oorspronkelijke versie van de wet van 7 mei 1999 een duidelijk onderscheid werd gemaakt tussen de leden en de voorzitter wat de duur van hun mandaat betreft;

Overwegende dat het statuut van de benoeming van de voorzitter van de Kansspelcommissie een gevolg is van de wet van 7 mei 1999, die in geen termijn voorzag voor het mandaat van de voorzitter (R.v.St, TIMMERS Sabine, nr. 172.580, van 21 juni 2007);

Overwegende dat op grond van de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de wet van 7 mei 1999, in werking getreden op 1 januari 2011, en van de termijn van zes jaar die voortaan in artikel 10, § 4, wordt beoogd, het mandaat van de heer MARIQUE dus niet afloopt vóór 31 december 2017;

Overwegende dat in ieder geval, in de veronderstelling dat de stelling van de aanvrager zou moeten worden gevolgd, artikel 10, § 2, laatste

lid, bepaalt: "§ 2 [...] Het mandaat van de leden wordt beëindigd op het moment dat in hun vervanging wordt voorzien.";

Overwegende dat de commissie bijgevolg rechtsgeldig is samengesteld;

5. Overwegende dat aangaande de kwesties die volgens de aanvrager moeten worden opgehelderd alvorens het dossier ten gronde kan worden behandeld, de commissie, naast hetgeen voorafgaandelijk uiteengezet is, beslist om de incidenten bij de behandeling van de zaak ten gronde te voegen.

OVER HET VERZOEK OM ONTTREKKING, WRAKING EN PREJUDICIËLE VRAGEN

Overwegende dat de aanvrager zich baseert op de artikelen 292, 828 en 648 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek en op artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, om de onttrekking aan de commissie of ten minste de wraking van de vertegenwoordigers van de minister van Financiën te vragen.

Overwegende dat hij daartoe aanvoert dat de commissie een rechtscollege is en dat:

«1. Les membres de la Commission sont nommés par le Roi. Vingt-quatre des vingt-cinq membres de la Commission sont représentants directs de l'Exécutif.

2. Aucune des incompatibilités visées à l'article 11 de la loi ne concerne l'indépendance des membres de la Commission à l'égard de l'Exécutif dont ils sont les représentants.

3. Le statut des « représentants » des différents ministres n'est pas précisé mais il apparaît que ces derniers sont agents de l'Etat.

4. Aucun de ces membres ne représente formellement la société civile, une organisation de consommateurs ou des exploitants.

5. La loi ne fixe du reste pas les principes généraux qui gouverneraient la désignation ou la nomination des membres de la Commission.

6. Ses membres sont révocables ad nutum, ce qui contrevient avec l'indépendance proclamée de la Commission.

7. La répartition des représentations en fonction des attributions ministérielles — par essence changeantes — rend la composition de la Commission fluctuante et indéterminable.

8. Ainsi, il ressort de l'article 1er de l'Arrêté royal du 8 janvier 2012 fixant certaines attributions ministérielles que le Ministre des finances est compétent en matière de loterie nationale. Il s'en suit que ce Ministre

dispose de quatre représentants (deux effectifs et deux suppléants) au sein de la Commission.

9. On rappellera à cet égard que l'un des motifs avancés de refus de l'octroi des licences sollicitées tient à l'existence de litiges entre la requérante et l'administration fiscale.

10. Il paraît peu compatible avec les principes pré-rappelés que le Président et les membres de la Commission des jeux de hasard revêtent la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaires du Procureur du Roi.

11. Il paraît également peu compatible avec ces principes que M Dulière, signataire des convocations au nom du président de la Commission et du rapport présenté à cette Commission, ait été partie prenante à l'instruction préalable de ce dossier, ayant notamment établi le procès-verbal BR58.JK.052/2010.

12. Par ailleurs, le fait que le Président de la Commission des jeux de hasard perçoive de l'Exécutif, en vertu de l'article 10 §3, alinéa 5 de la loi, une allocation de traitement annuelle de 15.000 euros en sus de son traitement de magistrat paraît enfreindre l'article 155 de la Constitution, ainsi que l'a constaté la section de législation du Conseil d'Etat.

13. Pour ces motifs, il est sollicité le dessaisissement de votre juridiction ou, à tout le moins, la récusation de représentants de M. le Ministre des Finances ».

Vrije vertaling:

"1. De leden van commissie worden benoemd door de Koning. Vierentwintig van de vijftientig leden van de commissie zijn rechtstreekse vertegenwoordigers van de uitvoerende macht.

2. Geen van de onverenigbaarheden bedoeld in artikel 11 van de wet betreft de onafhankelijkheid van de leden van de commissie ten aanzien van de uitvoerende macht, waarvan zij vertegenwoordigers zijn.

3. Het statuut van de "vertegenwoordigers" van de verschillende ministers niet nader wordt bepaald, maar het lijkt erop dat zij rijksambtenaren zijn.

4. Geen van die leden vertegenwoordigt formeel het maatschappelijk middenveld, een consumentenorganisatie of de exploitanten.

5. Voor het overige worden de algemene beginselen die gelden voor de aanwijzing of benoeming van de leden van de commissie niet bepaald in de wet.

6. De leden van de commissie afzetbaar zijn ad nutum, wat in strijd is met de verkondigde onafhankelijkheid van de commissie.

7. De verdeling van de vertegenwoordigingen op grond van de ministeriële bevoegdheden - die per definitie veranderlijk zijn - de samenstelling van de commissie onstandvastig en ondefinieerbaar maakt.

8. *Uit artikel 1 van het koninklijk besluit van 8 januari 2012 tot vaststelling van bepaalde ministeriële bevoegdheden blijkt dat de minister van Financiën bevoegd is voor wat de Nationale Loterij betreft; dat daaruit volgt dat die minister beschikt over vier vertegenwoordigers (twee vaste en twee plaatsvervangende) in de commissie.*

9. *Er hierbij wordt op gewezen dat een van de vermelde weigeringsgronden voor de toekenning van de aangevraagde vergunningen betrekking heeft op het bestaan van geschillen tussen de verzoekende partij en de fiscale administratie.*

10. *Het moeilijk verenigbaar lijkt met voornoemde beginselen dat de voorzitter en de leden van de Kansspelcommissie de hoedanigheid bekleden van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings.*

11. *Het eveneens moeilijk verenigbaar lijkt met die beginselen dat de heer Dulière, ondertekenaar van de oproepingen in naam van de voorzitter van de commissie en van het verslag voorgelegd aan die commissie, betrokken partij was bij het voorafgaand onderzoek van dit dossier en inzonderheid het proces-verbaal BR.58.JK.052/2010 heeft opgesteld.*

12. *Overigens het feit dat de voorzitter van de Kansspelcommissie vanwege de uitvoerende macht krachtens artikel 10, § 3, vijfde lid, van de wet een jaarlijkse weddetoelage van 15 000 euro ontvangt bovenop zijn wedde van magistraat, lijkt in te druisen tegen artikel 155 van de Grondwet, zoals de afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft vastgesteld.*

13. *Op die gronden de onttrekking van uw rechtscollege of op zijn minst de wraking van de vertegenwoordigers van de minister van Financiën wordt gevraagd."*

Overwegende dat de stelling van de aanvrager berust op de aanname dat de Kansspelcommissie een rechtscollege is; dat die aanname onjuist is;

Overwegende dat de Kansspelcommissie bij de wet van 7 mei 1999 is opgericht binnen de FOD Justitie en bijgevolg een administratieve instantie is die afhangt van de uitvoerende macht dat het feit dat de Kansspelcommissie een administratieve instantie en geen administratief rechtscollege is, onlangs nog in een arrest van 9 juli 2009 werd bevestigd door het Arbitragehof (thans het Grondwettelijk Hof);

Overwegende dat de commissie wanneer zij, zoals in dit geval, een uitspraak doet over een aanvraag van een vergunning voor de exploitatie van kansspelen geen recht spreekt en haar beslissingen geen kracht van gewijsde hebben; dat tegen de beslissingen van de commissie een beroep tot vernietiging en geen administratief cassatieberoep kan worden ingesteld bij de Raad van State; dat de controle van de motivering van de beslissingen inzake de toekenning of weigering van vergunningen door de Raad van State

niet wordt uitgevoerd ten aanzien van artikel 149 van de Grondwet, maar ten aanzien van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Overwegende dat artikel 21 van de wet de procedure voor de toekenning van vergunningen regelt en niet voorziet in de verplichte aanwezigheid van de aanvrager; dat de artikelen 15/4, 15/5 en 15/7 van de wet van 7 mei 1999 zoals gewijzigd door de wet van 10 januari 2010 vreemd zijn aan de procedure voor de toekenning van vergunningen, enige bepaling in het geding; dat voor het overige de commissie, wat haar samenstelling betreft, met uitzondering van haar voorzitter, bestaat uit enkel vertegenwoordigers van de ministers van Justitie, Financiën, Economische Zaken, Binnenlandse Zaken en Volksgezondheid en een vertegenwoordiger van de Nationale Loterij, die derhalve niet onafhankelijk zijn van de uitvoerende macht; dat die vaststelling duidelijk aantoonde dat de wetgever niet de intentie had om van de Kansspelcommissie een rechtscollege te maken;

Overwegende dat, indien de commissie rekening houdt met gedrag van de aanvrager dat voorafgaat aan de toekenning van de vergunning, dit niet bij wijze van sanctie is maar uitsluitend met het oog op de inachtneming van de artikelen 43/5 en 43/6 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999; dat de overgangsmaatregel, ingevoerd krachtens artikel 76/1 van diezelfde wet, niet kan worden gelijkgesteld met een maatregel tot toekenning van een vergunning;

Overwegende dat uit al deze elementen blijkt dat de Kansspelcommissie geen rechtscollege is (Brussel, 18 september 2008, geciteerd arrest nr. 108/2009 van 9 juli 2009 van het Arbitragehof); dat bijgevolg de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek waarop de aanvrager zich wil beroepen, niet van toepassing zijn (Cass. 22 november 1985, Pas.1986, I, 359);

Overwegende derhalve dat er geen aanleiding is tot wraking van de vertegenwoordigers van de minister van Financiën;

Overwegende dat daarenboven de procedure houdende onttrekking niet onder de bevoegdheid van de commissie valt, maar onder die van het Hof van Cassatie (Gerechtelijk Wetboek, art. 656);

Overwegende ten slotte dat de commissie, aangezien zij geen rechtscollege is, geen gevolg kan geven aan de verzoeken tot prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof en aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

Overwegende dat de Kansspelcommissie werd opgericht binnen de FOD Justitie om het algemeen belang te waarborgen; dat de commissie daarom samengesteld is uit leden die vertegenwoordigers van ministers zijn en wordt geleid door een magistraat die volledig onafhankelijk is van de regering;

OVER DE ONTVANKELIJKHEID

Overwegende dat artikel 76/1 van de gecoördineerde wet op de kansspelen voorziet in een overgangperiode voor de inrichters en aannemers van weddenschappen die reeds bestonden:

"Art. 76/1. De bestaande inrichters van weddenschappen welke een attest kunnen voorleggen van de Federale Overheidsdienst Financiën dat zij voldoen aan hun fiscale verplichtingen, kunnen hun activiteiten voortzetten tot op het ogenblik dat de commissie een beslissing heeft genomen inzake het toekennen van een vergunning klasse F1, onder voorbehoud van het betalen van een waarborg en het neerleggen van een volledig en correct dossier binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze bepaling.

De vaste en mobiele inrichtingen klasse IV en de bijzondere tussenpersonen bedoeld in artikel 43/4, § 5, die correct aangemeld zijn bij de Federale Overheidsdienst Financiën en die weddenschappen aanbieden waarvoor de inrichter zijn fiscale verplichtingen is nagekomen kunnen hun activiteiten voortzetten tot op het ogenblik dat de commissie een beslissing heeft genomen inzake het toekennen van een vergunning klasse F 2, onder voorbehoud van het betalen van een waarborg door de inrichter wiens weddenschappen zij aanbieden en het neerleggen van een volledig en correct dossier binnen een termijn van 2 maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze bepaling."

Overwegende dat in artikel 61 van de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de wetgeving inzake kansspelen, de datum van inwerkingtreding van dit artikel wordt vastgesteld op 01.01.2011; dat de overgangperiode bedoeld in artikel 76/1 dus afliep op 01.03.2011; dat de aanvraag binnen die termijn werd ingediend; dat een attest van de *Service Public de Wallonie* werd opgesteld waaruit blijkt dat *Betting Consult BVBA* al haar Waalse vaststaande en onbetwistbare belastingsschulden heeft voldaan, alsook een attest van de FOD Financiën waaruit blijkt dat *Betting Consult BVBA* al haar fiscale vaststaande en onbetwistbare schulden heeft voldaan;

Overwegende dat de aanvrager bijgevolg in aanmerking komt om voor de inrichtingen van klasse IV waarvoor hij een vergunning heeft de overgangsmaatregelen te genieten en om de overgangsmaatregelen te genieten in afwachting van de beslissing van de Kansspelcommissie;

Overwegende dat de aanvraag ontvankelijk is;

TEN GRONDE

Overwegende dat de vereiste elementen aanwezig zijn in het dossier;

Overwegende dat het reglement van de weddenschappen bij het dossier is gevoegd;

VERSLAG VAN HET SECRETARIAAT

Overwegende dat uit het verslag van het secretariaat blijkt wat volgt:

1. Met betrekking tot de effectieve zaakvoerder van de vennootschap

Overwegende dat volgens de statuten van de vennootschap de dames BAKTITAR Mumine en OCAK Aynur de zaakvoerders zijn van de vennootschap *Betting Consult BVBA* en dit sinds 06.02.2009;

Overwegende dat mevrouw BAKTITAR Mumine hoofdzakelijk verblijft in Duitsland maar een woonplaats heeft in België;

Overwegende dat de volgende vaststellingen werden gedaan:

Overwegende dat de heer BARS Mithat, broer van mevrouw BAKTITAR Mumine, op 21.09.2009 werd gehoord in het kader van de exploitatie van materiaal dienst doend voor het aannemen van weddenschappen op illegale spelen, in casu geregistreerde hondenrennen en poker, in de wedkantoren gelegen aan de Adolf Maxlaan 66 te 1000 Brussel (pv nr.: JK.356/2009) en aan de Helmetsesteenweg 134 te 1030 Schaarbeek (pv nr.: JK.364/2009) en aan de rue de la Cathédrale 45 te 4000 Luik (pv nr. JK.363/2009).

Overwegende dat hij tijdens dat verhoor heeft verklaard dat hij zijn zus hielp bij het beheer van de vennootschap, hoewel hij niet officieel vermeld is, en dat hij een volmacht had om een verklaring af te leggen in naam van de vennootschap.;

Overwegende dat, in die volmacht, die in het Frans is opgesteld en door mevrouw BAKTITAR is ondertekend, staat dat zij een volmacht geeft aan de heer BARS: "teneinde in mijn naam en voor mijn rekening alle rechtshandelingen te stellen die passen in het algemene kader van de opdracht om mijn fiscale belangen te verdedigen bij alle bevoegde ambtenaren van de Administratie der Directe Belastingen en de btw en bij de Kruispuntbank van Ondernemingen, alsook alle bankverrichtingen op de rekeningen van de vennootschap te doen, en personeel te kunnen werven en ontslaan".

Overwegende dat de heer BARS Mithat bij de inbeslagname van de bingo's op 19.02.2010 te Brussel (pv nr.: JK.052/10) de verantwoordelijke ter plaatse was; dat hij tijdens het verhoor heeft verklaard dat hij zijn zus hielp bij het beheer van de vennootschap, hoewel hij niet officieel is vermeld en dat hij een volmacht had om een verklaring af te leggen in naam van de vennootschap.

Overwegende dat de heer BARS Mithat, bij de verschillende contacten tussen de kansspelcommissie en de vennootschap *Betting Consult BVBA* in 2009 en 2010 de enige gesprekspartner was;

Overwegende dat de vennootschap *Betting Consult BVBA* begin 2011 een aanvraag tot het bekomen van een vergunning klasse F1 heeft ingediend;

Overwegende dat deze vergunningsaanvraag in het Frans is ingediend en ondertekend door mevrouw BATKITAR;

Overwegende dat de waarborg van 10.000,00 euro die moet worden gestort voor het verkrijgen van de vergunning klasse F 1 werd betaald met bankrekening nummer 679-2004099-079; dat dit een persoonlijke rekening van mevrouw BAKTITAR Mumine betreft;

Overwegende dat de heer BARS Mithat op 15.04.2011 werd aangehouden wegens internationale drugshandel op grond van een Duits internationaal aanhoudingsbevel; dat hij zich bevond in de Belgische woonplaats van mevrouw BATKITAR;

Overwegende dat hij werd aangetroffen, in het bezit van de bankkaart verbonden aan de rekening waarmee de waarborg werd betaald (deze bankkaart zat in zijn portefeuille) en een bedrag van ongeveer 75.000,00 euro; dat het volgens de verklaringen van de heer BARS om de opbrengsten ging van de wedkantoren, die hijzelf had opgehaald in afwezigheid van zijn zus;

Overwegende dat mevrouw BAKTITAR Mumine op 27.06.2011 werd gehoord dat de vertaling uit het Duits naar het Frans werd verzorgd door meester Momtchil MONOV, advocaat van de betrokkene; dat mevrouw Batkitar tijdens dit verhoor geen duidelijke antwoorden kon geven met betrekking tot het dagelijks beheer van de vennootschap;

Overwegende dat zij een vertaalprobleem heeft aangevoerd en heeft geweigerd om haar verklaring te ondertekenen;

Overwegende dat mevrouw SOUFFLEUR Solinska op 13.07.2011 tot nieuwe zaakvoerder werd benoemd; dat zij voordien secretaresse van de vennootschap was;

Overwegende dat mevrouw BAKTITAR Mumine op 04.08.2011 opnieuw werd verhoord in aanwezigheid van een beëdigd vertaler;

Overwegende dat zij verklaart dat de waarborg betaald werd vanaf de rekening van de vennootschap en dat het gebeurt dat zij betalingen verricht vanaf haar persoonlijke rekeningen en dat niemand een volmacht op of een kaart van die rekeningen heeft;

Overwegende dat de heer BARS Mithat bij zijn aanhouding echter in het bezit was van de persoonlijke bankkaart van mevrouw Batkitar verbonden aan de rekening waarmee de waarborg werd betaald;

Overwegende dat mevrouw BAKTITAR Mumine op 28.10.2011 opnieuw werd verhoord in het bijzijn van een beëdigd vertaler;

Overwegende dat ingevolge de algemene vergadering van 10 april 2012 mevrouw BELKACEMI Delphine op 26 april 2012 tot zaakvoerder werd benoemd;

Overwegende dat die benoeming echter pas op 4.05.2012 door de raadsman van de vennootschap aan het secretariaat van de commissie werd meegedeeld;

2. Fiscale toestand van de vennootschap

Overwegende dat een advies uitgaande van de federale overheidsdienst Financiën, waaruit blijkt dat de aanvrager al zijn vaststaande en onbetwiste belastingsschulden heeft voldaan, aanwezig is met betrekking tot de directe belastingen en de BTW.

Overwegende dat een attest van de *Service Public de Wallonie* is verstrekt, aangezien er zich een exploitatiezetel bevindt in Wallonië ('Tipico', rue de la Cathédrale 45 te 4000 Luik);

Overwegende dat mevrouw SOUFFLEUR Solinska, zaakvoerder van de vennootschap, op 28.10.2011 laat vallen dat *Betting Consult BVBA* is betrokken bij een geschil met de FOD Financiën dat thans voor de rechtbank zou hangende zijn;

Overwegende dat, naar aanleiding van een verzoek om informatie bij de FOD Financiën, het volgende blijkt:

"La société Betting Consult SPRL a introduit des déclarations fiscales par quinzaine pour les exercices 2008, 2009 et 2010 sur base des mises engagées déduites des gains octroyés aux clients.

Début 2009, les agents de recherches ont constaté le calcul erroné en infraction à la législation fiscale.

Malgré les remarques des agents de recherches, la société XXXXXXSPRL a continué d'appliquer le calcul erroné durant les années 2009 et 2010.

Les taxes dues pour les exercices suivants sont:

2008 principal: 372.983,32€ accroissement: 1.491.933,28€

2009 principal: 406.194,80€ accroissement: 2.030.974,00€
2010 principal:

2010 principal: 759.387,37€ accroissement: 3.796.936,85€

L'exercice 2008 est, actuellement, en recours devant le tribunal de première instance de Bruxelles. »

Vrije vertaling:

"De vennootschap Betting Consult BVBA heeft tweewekelijkse belastingaangiften ingediend voor de boekjaren 2008, 2009 en 2010 op grond van de inzet die in mindering wordt gebracht op de aan de klanten uitgekeerde winst.

Begin 2009 hebben de opsporingsambtenaren de foutieve berekening vastgesteld die in strijd was met de fiscale wetgeving.

Ondanks de opmerkingen van de opsporingsambtenaren is de vennootschap Betting Consult BVBA de foutieve berekening blijven toepassen tijdens de jaren 2009 en 2010.

De verschuldigde belastingen voor de volgende boekjaren zijn:

2008 hoofdsom: 372.983,32 euro verhoging: 1.491.933,28 euro

2009 hoofdsom: 406.194,80 euro verhoging: 2.030.974,00 euro

2010 hoofdsom: 759.387,37 euro verhoging: 3.796.36,85 euro

In verband met het boekjaar 2008 is thans beroep aangetekend bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel"

Overwegende dat op 26.10.2011 werd een ambtshalve aanslag verzonden voor de jaren 2009 en 2010. Die aanslag gaat als bijlage bij het dossier.

3. Transparantie van het aandeelhouderschap

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA op 11.04.2006 werd opgericht onder de naam "ASYANET"; dat het kapitaal wordt vertegenwoordigd door 1000 aandelen;

Overwegende dat de oprichters de heren Pehlivan Ilyas (999 aandelen) en Thijs Luc (1 aandeel) waren;

Overwegende dat binnen het aandeelhouderschap verscheidene veranderingen plaats vonden;

Overwegende dat, volgens de bekendmakingen in het Belgisch Staatsblad, de verdeling van de aandelen er als volgt uit zou moeten zien:

Baktitar Mumine 500 aandelen;

Ocak Aynur 500 aandelen.

Overwegende dat het aandelenregister werd bezorgd op verzoek van het secretariaat van de commissie; dat dit boek onvolledig is en enkel de huidige verdeling bevat, zijnde:

Baktitar Mumine 501 aandelen;

Ocak Aynur 499 aandelen.

4. Vastgestelde inbreuken ten laste van de vennootschap Betting Consult BVBA vóór 01.01.2011

Inbreuk op artikel 4 van de wet van 7 mei 1999

Overwegende dat werd vastgesteld dat materieel voor weddenschappen op illegale spelen, in casu geregistreerde hondenrennen en poker werd geëxploiteerd in de kantoren aan de Adolf Maxlaan 66 te 1000 Brussel en de Helmetsesteenweg 134 te 1030 Schaarbeek (pv nr.: JK.364/2009) en aan de rue de la Cathédrale 45 te 4000 Luik (pv nr. JK.363/2009);

Overwegende dat op 19.01.2009 een vergunning van klasse C, nr. C 80941, werd toegekend aan de vennootschap Betting Consult BVBA voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse III, gelegen aan de Adolf Maxlaan 66 te 1000 Brussel;

Overwegende dat op 14 mei 2007 een vergunning van klasse C, nr. C 53867, werd toegekend aan de vennootschap Betting Consult BVBA voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse III gelegen aan de rue de la Cathédrale 45 te 4000 Luik;

Overwegende dat de Kansspelcommissie op 7.10.2009 de intrekking van die vergunningen heeft uitgesproken, vermits niet voldaan was aan de toekenningsvoorwaarden terzake; dat de vergunning klasse C immers is voorbehouden voor drankgelegenheden; dat de stappen ondernomen door de vennootschap Betting Consult BVBA van die aard waren dat zij de commissie misleid heeft over de exacte draagwijdte van haar activiteiten (wedkantoor en geen drankgelegenheid);

Overwegende dat Betting Consult BYBA binnen de wettelijke termijnen in kennis werd gesteld van die beslissingen en vervolgens beroep heeft aangetekend bij de Raad van State, hetgeen echter niet schorsend werkt; dat Betting Consult BVBA de exploitatie van de kansspelen heeft voortgezet ondanks het ontbreken van een voorafgaandelijk toegekende vergunning klasse C; dat dit heeft geleid tot de inbeslagname van de bingo's op 19.02.2010 te Brussel (pv nr.: JK.052/10) en op 22.02.2010 (pv nr. JK.062/10) te Luik: dat ondanks de inbeslagneming op 19.02.2010 te Brussel de bingo's op 22.02.2010 nog steeds werden geëxploiteerd (...) te Luik;

Overwegende dat mevrouw BAKTITAR Mumine op 28.10.2011 werd gehoord, in het bijzijn van een beëdigd vertaler; dat zij het volgende verklaart: « C 'est madame OCAK et moi-même qui avons décidé de continuer à exploiter les jeux de hasard. A l'époque, notre avocat nous avait dit que, si nous obtenions une autorisation de vendre des boissons, nous serions autorisés à exploiter des « bingos ». J'ai agi de la sorte malgré le fait que je savais que je n'avais plus de licence « C » et que j'étais dans l'illégalité. Je me suis appuyée sur les dires de mon avocat »

Vrije vertaling:

"Mevrouw OCAK en ikzelf hebben beslist de exploitatie van de kansspelen voort te zetten. Destijds had onze advocaat ons gezegd dat als wij een goedkeuring zouden verkrijgen om dranken te verkopen wij ook de toestemming zouden hebben om 'bingo's' te exploiteren.

Ik heb daarnaar gehandeld hoewel ik wist dat ik niet langer een vergunning 'C' had en ik illegaal handelde. Ik heb de raad van mijn advocaat gevolgd."

5. Vastgestelde inbreuken ten laste van de vennootschap Betting Consult BVBA na 01.01.2011

FB127243: Tipico Iduska — Lange Kievitstraat 167 te 2018 Antwerpen

Overwegende dat leden van de controlecel van de Kansspelcommissie op 24 mei 2011 deze inrichting hebben gecontroleerd; dat uit die controle bleek dat deze inrichting werd geëxploiteerd; dat deze inrichting echter niet van de overgangsmaatregelen kon genieten zoals bedoeld in artikel 76/1, vermits de aanvraag van een vergunning van klasse F2 niet was ingediend binnen de termijnen bepaald in de gecoördineerde kansspelwet; dat de controlecel van de commissie het materieel voor de weddenschappen in beslag heeft genomen;

Overwegende dat de inrichting werd beheerd door de vennootschap KHOZAMA SPRL; dat de inrichter van de weddenschappen voor deze inrichting de vennootschap Betting Consult BVBA was;

Overwegende dat door de heer Abroudia Saïd in eigen persoon op 25.05.2012 een aanvraag tot het bekomen van een vergunning F2 werd ingediend;

6. Met betrekking tot de aanvraag Formanoirstraat 2 te 1070 Anderlecht, bij onze diensten geregistreerd onder referentie FB117138

Overwegende dat, om van de overgangsmaatregelen te kunnen genieten zoals bedoeld in artikel 76/1 van de gecoördineerde wet op de kansspelen, het kantoor zijn exploitatie moet begonnen zijn vóór 01.01.2011 en die exploitatie sindsdien onafgebroken moet hebben voortgezet;

Overwegende dat artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 tot vaststelling van het maximum aantal vaste en mobiele kansspelinrichtingen klasse IV, de criteria die ertoe strekken een spreiding van deze inrichtingen te organiseren en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting het volgende bepaalt:

"Art. 2. Met uitzondering van de wedkantoren die bestonden vóór de inwerkingtreding van dit besluit en sedertdien zonder onderbreking zijn uitgebaat, moeten de vaste kansspelinrichtingen klasse IV gelegen zijn op een minimumafstand van 1.000 meter van elke andere vaste kansspelinrichting klasse IV."

Overwegende dat op 06.04.2011 een vergunning F2 werd toegekend aan de vennootschap Derby SA voor een vaste kansspelinrichting klasse IV gelegen op het Dapperheidsplein 11, te 1070 Anderlecht, met referentie FB 116593; dat bijgevolg geen enkel nieuw kantoor op minder dan 1 000 meter van die plaats mag worden geëxploiteerd;

VERDEDIGING

1) Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA aanvoert dat de administratieve controle van de commissie bij de toekenning van de vergunning zich moet beperken tot de criteria vermeld onder artikel 43/5, dat de toekenningsvoorwaarden opsomt; dat de transparantiecriteriën

bepaald in artikel 43/6, dat een opsomming geeft van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om de vergunning te kunnen blijven behouden, vóór die toekenning niet moeten worden onderzocht; dat het onderzoek naar de beantwoording van de voorwaarden voor het behoud een soort van toezicht inhoudt dat na de toekenning van de vergunning plaatsvindt;

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA voldoet aan de toekenningsvoorwaarden voor de vergunningen F1 en F2;

2) Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA tevens het volgende naar voren brengt:

a) met betrekking tot de verplichting zich te gedragen in overeenstemming met de vereisten van de functie:

Overwegende dat de inbreuk die begaan werd in een inrichting met franchiseneming geen weigering rechtvaardigt, vermits het gaat om een fout voor rekening van een derde;

b) met betrekking tot de transparantie van het aandeelhouderschap:

Overwegende dat de identiteit van de zaakvoerders, van de aandeelhouders en tevens van de gelieerde personen meegedeeld was aan de commissie; dat ingevolge de verzending van talrijke nota's en toelichtingen de vennootschap alle inlichtingen heeft bezorgd die de commissie in staat moeten stellen om de transparantie van de exploitatie te controleren; dat de huidige verdeling van de aandelen is meegedeeld en ingeschreven is in het aandelenregister;

Overwegende dat de formulering van deze voorwaarde duidelijk aantoont dat er geen rekening kan worden gehouden met de voorwaarden voor het behoud van de vergunning om een beslissing te nemen met betrekking tot de toekenning; dat behoudens in geval van overgangsmaatregelen een aanvrager immers de voortdurende exploitatie niet kan verantwoorden als hij voorafgaandelijk geen vergunning daartoe heeft verkregen; dat de vennootschap de commissie steeds alle wijzigingen heeft verstrekt die moeten worden aangebracht in de lijst van de kansspelinrichtingen of plaatsen waar de weddenschappen zullen worden aangenomen;

c) met betrekking tot de effectieve zaakvoerder van de vennootschap en de rol van de heer Bars Mithat:

Overwegende dat het onjuist is te beweren dat de heer Bars Mithat de feitelijke zaakvoerder was; dat de commissie, zoals blijkt uit de pv's van verhoor meermaals contact heeft gehad met mevrouw Mümine Batkitar, zaakvoerder van de vennootschap; dat de officieren van gerechtelijke politie die de verschillende controles tijdens deze periode hebben uitgevoerd, niet uitsluitend contact hebben gehad met de heer Bars, maar ook met werknemers van de vennootschap; dat de vennootschap Betting Consult

BVBA desgewenst beschikt over de namen van die werknemers, hun verhoor en hun arbeidsovereenkomsten;

Overwegende dat de heer Bars zijn zus hielp omdat zij enkel Turks en Duits spreekt, wat het secretariaat overigens heeft kunnen vaststellen tijdens de hoorzitting van mevrouw Batkitar van 27 juni 2011 (stuk nr. 16); dat zij, bijgestaan door haar advocaat met Bulgaarse nationaliteit, meester Monov, de vragen van de commissie niet kon begrijpen noch duidelijk antwoord geven; dat zij, zodra zij bijstand kreeg van een daadwerkelijk beëdigde vertaler, de commissie opheldering kon geven over de punten die tijdens haar hoorzitting van 4 augustus 2011 werden aangehaald; dat zij echter vaststelt dat er nog steeds bepaalde fouten stam in de neerschrijving van haar woorden en dat zij vraagt opnieuw te worden gehoord (stuk nr. 4);

Overwegende dat de aandelen van de vennootschap Betting Consult BVBA in het bezit zijn van twee vennoten, zijnde mevrouw Aynur Ocak en mevrouw Mümine Batkitar; dat mevrouw Ocak bovendien begunstigde en zaakvoerder is van de Duitse vennootschap SEM Verwaltungsgesellschaft MBH (hierna SEM genoemd), die door middel van een handelsbemiddelingsovereenkomst verbonden is aan Betting Consult BVBA;

Overwegende dat de heer Bars eveneens zaakvoerder van de vennootschap SEM is; dat het dus normaal is dat de heer Bars, als zaakvoerder van een vennootschap met financiële belangen in een andere vennootschap, dewelke bovendien beheerd wordt door zijn zus, aan beide zijden optreedt om zowel de belangen van de vennootschap die hij beheert als die van zijn zus te behartigen;

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA beslist heeft om zijn functies formeel te verduidelijken, gezien de commissie zich vragen stelde over de precieze rol van de heer Bars in de vennootschap Betting Consult BVBA, inzonderheid in het licht van de gerechtelijke vervolging die in Duitsland tegen hem is ingesteld; dat aldus in artikel 1bis van het aanhangsel bij de arbeidsovereenkomst van de heer Bars van 29 augustus 2011 bij de vennootschap SEM het volgende werd bepaald:

« Au regard de la relation commerciale de la Société (SEM) avec la SPRL de droit belge Betting Consult SPRL (ci-après « Betting Consult»), dont le siège social est sis à 1000 Bruxelles, Boulevard Adolphe Max, 30, des intérêts économiques et financiers qui en découlent et des difficultés rencontrées par Betting Consult dans le cadre de sa demande de licence auprès de la Commission belge des jeux, le travailleur s'engage à assumer par ailleurs les tâches suivantes:

- Accomplissement de missions de contrôle externe de Betting Consult en vue de préserver les intérêts de la Société (SEM);*

- faire un rapport à la Société en ce qui concerne le développement et les progrès dans le cadre de la demande de licence par Betting Consult;*

• *Services de soutien et conseils sans engagement envers Betting Consult, au vu de l'expérience particulière du travailleur dans le domaine d'activité de Betting Consult.*

Le travailleur n'a aucunement la capacité d'engager Betting Consult. Toutefois, l'exercice effectif, par le travailleur, des missions définies dans le présent article est une condition essentielle pour le maintien du partenariat commercial entre Betting Consult et la Société ».

En vertu de cette convention, Monsieur Bars endossait un rôle actif de consultant et de contrôleur à l'égard de Betting Consult, sans toutefois avoir le pouvoir nécessaire pour accomplir des actes de gestion et sans pouvoir de décision à l'égard de la société.

Monsieur Bars prévoit de se retirer complètement de Betting Consult dès que la licence F 1 lui sera accordée»

Vrije vertaling:

"Met betrekking tot de handelsrelatie van de vennootschap (SEM) met de Betting Consult BVBA naar Belgisch recht met maatschappelijke zetel gelegen aan de Adolphe Maxlaan 30 te 1000 Brussel, de daaruit voortvloeiende economische en financiële belangen en de problemen van Betting Consult BVBA in het kader van haar aanvraag om een vergunning bij de Belgische Kansspelcommissie, verbindt de werknemer zich ertoe de volgende taken uit te voeren:

• *Uitvoering van opdrachten van extern toezicht van Betting Consult BVBA ter behartiging van de belangen van de vennootschap (SEM);*

• *Opmaak van een verslag aan de vennootschap met betrekking tot de ontwikkeling en vorderingen in het kader van de vergunningsaanvraag door Betting Consult BVBA;*

• *Ondersteuning en advies zonder verbintenis ten aanzien van Betting Consult BVBA, gelet op de specifieke ervaring van de werknemer in de activiteitssector van Betting Consult.*

De werknemer is in geen geval bevoegd om Betting Consult BVBA te vertegenwoordigen. De daadwerkelijke uitoefening door de werknemer van de opdrachten bepaald in dit artikel vormt evenwel een essentiële voorwaarde voor het behoud van het handelspartnerschap tussen Betting Consult BVBA en de Vennootschap".

Krachtens deze overeenkomst speelde de heer Bars een actieve rol als consultant en toezichthouder ten aanzien van Betting Consult BVBA, zonder echter over de nodige bevoegdheid te beschikken om beheershandelingen te stellen en zonder beslissingsbevoegdheid ten aanzien van de vennootschap.

De heer Bars is voornemens zich volledig terug te trekken uit Betting Consult BVBA zodra de vergunning F 1 zal worden toegekend".

Overwegende dat het klopt dat de heer Bars in 2009 en 2010, ofwel meer dan twee jaar geleden, een rol speelde die kon worden opgevat als die van feitelijk bestuurder; dat om die reden de vennootschap haar functies duidelijk heeft omschreven en het dagelijkse beheer heeft toevertrouwd aan mevrouw Solinska Souffleur, zoals hierna wordt toegelicht; dat het gebruik van de verleden tijd in de motiveringen van het secretariaat van de commissie voldoende aantoont dat de beschreven situatie niet langer overeenstemt met de huidige situatie; dat artikel 43/6 van de wet, dat - zoals gezegd - geen grond kan zijn voor de weigering van een vergunning, een transparantievoorwaarde oplegt die betrekking heeft op de huidige situatie en op de toekomst; dat in het licht van de aanzienlijke inspanningen die Betting Consult BVBA heeft geleverd met betrekking tot de communicatie jegens de commissie het duidelijk is dat de vennootschap aan deze transparantievoorwaarde beantwoordt; dat iedere persoon die rechtstreeks of onrechtstreeks deelneemt aan de exploitatie van de vennootschap duidelijk is geïdentificeerd (art. 43/6, 1 en 2) en alle elementen die het mogelijk maken om de transparantie van de exploitatie, de identiteit van de aandeelhouders en de latere wijzigingen ter zake te controleren, werden bezorgd:

Overwegende dat de vennootschap thans door vier zaakvoerders wordt beheerd:

- mevrouw Aynur Ocak (aandeelhouder);*
- mevrouw Mümine Batkitar (aandeelhouder);*
- juffrouw Solinska Souffleur;*
- mevrouw Delphine Belkacemi.*

Overwegende dat mevrouw Ocak aan mevrouw Mümine Batkitar gevraagd had om het beheer van de Betting Consult BVBA over te nemen, gelet op de omvang van de beheersopdracht van de Betting Consult BVBA en gelet op het feit dat zij tegelijkertijd de vennootschap SEM in Duitsland beheert; dat mevrouw Batkitar bijgevolg op 12 januari 2009 de meerderheid van de vennootschapsaandelen in Betting Consult BVBA verwierf en werd zij op 4 februari 2009 tot zaakvoerder benoemd; dat mevrouw Batkitar sindsdien de vennootschap vertegenwoordigt ten aanzien van derden; dat zij in werkelijkheid echter wordt bijgestaan door haar broer, de heer Mithat Bars, en kan zij gebruik maken van zijn ervaring op het vlak van de organisatie van weddenschappen en van zijn talenkennis;

Overwegende dat het dagelijkse beheer van de vennootschap feitelijk verzekerd werd door mevrouw Solinska Souffleur, die binnen de Betting Consult BVBA haar deugdelijkheid reeds bewezen had, aangezien mevrouw Batkitar geen Frans spreekt; dat mevrouw Solinska Souffleur stilaan de 'rechterhand' werd van mevrouw Batkitar en dat, wanneer de Kansspelcommissie de vennootschap vroeg om een gesprekspartner die het Frans machtig was en een onmiddellijke follow-up van de verzoeken kon waarborgen, mevrouw Souffleur op 6 juli 2011 tot medezaakvoerder werd benoemd; dat mevrouw Souffleur thans volledig operationeel is en de voornaamste gesprekspartner is van de commissie; dat in tegenstelling tot wat het secretariaat van de commissie beweert, mevrouw Souffleur altijd meer is geweest dan een secretaris van de vennootschap;

Overwegende dat zij immers ervaring heeft in het veld als verantwoordelijke van een gokinrichting en beschikt over enige kantoorervaring, waarbij zij instond voor de verplichtingen van het dagelijks beheer en aldus haar managementdiploma (DEUG en économie-gestion en BTS assistante de gestion) benutte;

Overwegende dat Betting Consult BVBA een nieuwe zaakvoerder heeft aangeworven, nog steeds met het oog op een zo goed mogelijk beheer, te weten mevrouw Delphine Belkacemi, die voordien advocaat bij de balie te Luik was; dat Mevrouw Belkacemi op 10 april 2012 tot zaakvoerder werd benoemd (bekendmaking in het Belgisch Staatsblad op 26.04.2012); dat zij zich thans bezig houdt met alle wettelijke aangelegenheden voor de vennootschap Betting Consult BVBA;

Overwegende ten slotte dat de feiten van 2003 die de heer Bars ten laste worden gelegd, van particuliere aarde zijnde, niets te maken hebben met het ondernemingsrecht en stellen ze zijn ervaring of bevoegdheid als technisch adviseur niet ter discussie; dat hij bij de beslissing van 19 augustus 2011 (Tribunal de Grande Instance te Duisburg) volledig werd vrijgesproken van alle tenlasteleggingen; dat een voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing, vertaald door een beëdigd vertaler, werd bezorgd aan de commissie;

d) Fiscale toestand van de vennootschap

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA bij de lezing van de verzonden oproepingen vaststelt dat een aanzienlijke passage gewijd is aan de fiscale problematiek die haar recht tegenover de FOD Financiën plaatst met betrekking tot de belasting op spelen en weddenschappen; dat zij echter betreurt dat de antwoorden die zij in haar brief van 12 maart 2012 heeft gegeven, kennelijk niet in aanmerking zijn genomen door de administratieve dienst;

Overwegende dat ten eerste de bedragen die de heer MEEREMANS vermeldt in zijn brief van 9 december 2011 niet meer correct zijn aangezien zij geen rekening houden met het positieve resultaat verkregen in het kader van de recentste stappen die bij de administratie zijn ondernomen ten aanzien van de boekjaren 2009 en 2010; dat de afrekening van de litigieuze sommen als volgt is:

	<i>Hoofdsom</i>	<i>Stijging (X4)</i>	<i>TOTAAL</i>
<i>Boekjaar 2008</i>	<i>372.983,32 €</i>	<i>1.491.933,28 €</i>	<i>1.864.916,60 €</i>
<i>Boekjaar 2009</i>	<i>45.684,22 €</i>	<i>582.736,84 €</i>	<i>728.421,06 €</i>
<i>Boekjaar 2010</i>	<i>759.387,37 €</i>	<i>3.037.549,48 €</i>	<i>3.796.936,85 €</i>
<i>TOTAAL</i>	<i>1.278.054,91 €</i>	<i>5.112.219,60 €</i>	<i>6.390.274,51 €</i>

Overwegende dat de vennootschap alle aanslagbiljetten tot staving ervan heeft toegevoegd;

Overwegende dat de FOD Financiën geen grond heeft om de onmiddellijke inning van deze bedragen te vragen, aangezien de litigieuze bedragen steeds het voorwerp zijn van gerechtelijk en/of administratief beroep, naar gelang van voortgang van de verschillende dossiers.

Overwegende dat artikelen 409 en 410 van het WIB 92, die ter zake van toepassing zijn door middel van artikel 2 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, het enkel mogelijk maken om bewarende maatregelen te nemen ten aanzien van de sommen die betwist worden door de belastingplichtige;

Overwegende dat het volgens Betting Consult BVBA dus onjuist is te beweren dat de sommen thans opeisbaar zijn in hoofde van de vennootschap; dat dit pas het geval zal zijn als de stelling die zij verdedigt niet positief wordt onthaald na afloop van de ingestelde rechtsmiddelen; dat de vennootschap dus al haar vaststaande en onbetwiste belastingsschulden heeft voldaan;

Overwegende dat de aanvrager in dat opzicht door middel van een brief van 12 maart 2012 reeds toelichting heeft gegeven bij de kern van het geschil van de vennootschap Betting Consult BVBA met de fiscale administratie; dat het geschil te maken heeft met de bepaling van de belastbare grondslag ten aanzien waarvan de belasting op spelen en weddenschappen is vastgelegd;

Overwegende dat het weigeren om de bedragen in aanmerking te nemen die door de vennootschap Betting Consult BVBA werden overgemaakt als winst of in geval van een annulatie van een weddenschap resulteert in een belasting op bedragen die geen winst vormen voor de vennootschap. Het gaat daarentegen om een last in haar hoofde; dat de belasting op een dergelijke post berekenen de Europese normen schendt inzake de bescherming van de eigendom zoals beschreven in het eerste aanvullend protocol bij het EVRM;

Overwegende dat de haar opgelegde verhogingen echter nog meer betwistbaar zijn aangezien ze 400 % van de hoofdsom bedragen; dat de vaste rechtspraak reeds gedurende verschillende jaren een strafrechtelijk karakter toekent aan de geldboeten georganiseerd door de fiscale bepalingen; dat de magistraten, overtuigd van dat standpunt zich het recht toekennen om die te verlagen en zelfs te vernietigen; dat in casu de aanvrager maar moeilijk kan vatten dat een rechterlijke autoriteit een zodanig disproportionele sanctie als die opgelegd aan de vennootschap Betting Consult BVBA kan bekrachtigen;

Overwegende dat de stelling verdedigd door de vennootschap Betting Consult BVBA op een onderbouwde en afdoende juridische redenering berust waardoor zij hoopt dat het positief zal worden onthaald;

Overwegende dat de aanvrager tot slot wenst te benadrukken dat bovenvermeld geschil uitsluitend betrekking heeft op een fractie van de belastingen op spelen en belastingen waaraan de vennootschap Betting Consult BVBA is onderworpen, aangezien zij al haar vaststaande en onbetwiste belastingsschulden heeft voldaan (belasting op spelen en weddenschappen, btw, inkomstenbelastingen);

Overwegende dat het saldo van de belastingen, voor de drie litigieuze jaren, behoorlijk werd voldaan door de vennootschap, te weten:

- voor het boekjaar 2008: 115 012,79 euro*
- voor het boekjaar 2009: 267 237,31 euro*
- voor het boekjaar 2010: 562 209,29 euro*

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA onderstreept dat zij, uitgezonderd de diepgaande en gemotiveerde onenigheid met de administratie, ervoor zorgt dat alle fiscale verplichtingen waartoe zij is gehouden, worden nageleefd; dat het loutere feit dat zij haar rechten voor de rechtbank wil laten gelden ten aanzien van een specifiek punt, nog niet betekent dat zij aan belastingontduiking wil doen;

e) Transparantie van het aandeelhouderschap

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA aanvoert dat het secretariaat van de commissie meent dat er een gebrek aan transparantie is in het aandeelhouderschap van de vennootschap wegens:

- de omstandigheid dat het aandelenboek geen melding maakt van het verleden;*
- het verschil tussen de overdrachten van aandelen zoals bekendgemaakt in het Belgische Staatsblad en in het aandelenboek.*

Overwegende dat de aanvrager onderstreept dat de vereiste inzake de transparantie van het aandeelhouderschap geen deel uitmaakt van de in artikel 43/5 omschreven voorwaarden voor de toekenning van een vergunning Fl of F2; dat dit een voorwaarde betreft voor het behoud van de vergunning, omschreven in artikel 43/6, 3, van de wet; dat de commissie deze voorwaarde niet in aanmerking mag nemen om uitspraak te doen over de toekenning;

Overwegende dat de aanvrager aanvoert dat de in artikel 43/6 omschreven verplichtingen betrekking hebben op de huidige situatie en niet op het verleden van de vennootschap; dat de situatie van het aandeelhouderschap sinds 2009 echter duidelijk is; dat mevrouw Batkitar op 12 januari 2009 de meerderheid van de aandelen verwierf in de vennootschap Betting Consult BVBA, waardoor zij als aandeelhouder op gelijke voet komt met mevrouw Ocak;

Overwegende dat de aanvrager benadrukt dat het verschil dat door secretariaat van de commissie wordt aangehaald, betrekking heeft op één aandeel; dat, ofschoon in de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad een gelijke verdeling van de aandelen tussen mevrouw Ocak en

mevrouw Batkitar vermeld staat, het aandelenregister een verdeling van 499 aandelen voor mevrouw Ocak tegen 501 aandelen voor mevrouw Batkitar vermeldt;

Overwegende dat de aanvrager aanvoert dat een kleine fout in de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad de transparantie van het aandeelhouderschap niet in het gedrag kan brengen, een voorwaarde die overigens een weigering van de vergunning niet kan rechtvaardigen;

Overwegende dat de aanvrager aanvoert dat zij het slachtoffer was van een oneerlijke oud-zaakvoerder die kapitaal van de vennootschap heeft verduisterd en nalatig was bij het beheer; dat dit inzonderheid heeft geleid tot het verlies van het aandelenregister;

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA, op aanraden van de toenmalige advocaat geen vervolging heeft ingesteld, gezien de heer Krosby reeds eerder strafrechtelijk veroordeeld was en een proces de vennootschap niet schadeloos zou kunnen stellen, gezien de dader onvermogen was;

Overwegende dat de vennootschap een document heeft opgesteld dat het mogelijk maakt om de verschillende wijzigingen in het aandeelhouderschap te achterhalen;

f) Vastgestelde inbreuken ten laste van de vennootschap Betting Consult BVBA voor 01.01.2011

Overwegende dat het secretariaat van de commissie de vennootschap de volgende handelingen verwijt:

- exploitatie van materieel voor weddenschappen op illegale spelen, in casu geregistreerde hondenrennen en poker in drie van haar wedkantoren;*
- voortzetting van de exploitatie van bingo's na de intrekking, door de commissie, van de vergunning C van de vennootschap.*

Overwegende dat de aanvrager aanvoert dat het in dat geval ging om loutere onhandigheden, te goeder trouw begaan binnen een vage juridische context; dat er in werkelijkheid geen sprake was van een "verstoring van de openbare orde" waarbij minderjarigen of criminele organisaties zouden zijn betrokken; dat deze laattijdige reactie in ieder geval in haar context moet worden geplaatst, ofschoon de reactie van Betting Consult BVBA ten aanzien van de uitvoering van de beslissingen van de Kansspelcommissie laattijdig kan worden genoemd;

- wanbeheer van de vennootschap door een kwaadwillige zaakvoerder,*
- verwarring bij de uitlegging van de wet;*
- gebrek aan taalkennis; de vennootschap heeft sinds de benoeming van juffrouw Souffleur en mevrouw Belkacemi erop toegezien dat al die punten verholpen zijn.*

Overwegende dat Betting Consult BVBA haar spijt wil betuigen over die "kinderziekten", die teruggaan tot meer dan twee jaar geleden;

Overwegende dat, wat de exploitatie van illegale weddenschappen betreft, de vennootschap argumenteert dat er geen enkele wet of koninklijk besluit bestaat met een duidelijke en bevattelijke opsomming van de weddenschappen die geëxploiteerd mogen worden;

Overwegende dat blijkbaar enkel de commissie, ten behoeve van haar personeel over een interne, indicatieve lijst van de weddenschappen die als illegaal worden beschouwd, beschikt; dat het publiek, doordat de publicatie van die lijst achterwege blijft, over geen enkel document beschikt dat duidelijk aangeeft waarop gewed mag worden; dat noch de organisatie van hondenrennen noch de pokerspelen illegaal zijn, indien zij met passende vergunning worden geëxploiteerd; dat voor de exploitatie ervan regels gelden waarmee de vennootschap eerlijk gezegd niet vertrouwd was, gezien de juridische context die op zijn minst vaag is;

Overwegende dat de aanvrager, aangaande de geregistreerde weddenschappen op hondenrennen en op poker, aanhaalt dat de vennootschap Betting Consult BVBA in 2009 werd benaderd door de firma Global Bet (Mediasystems LTd.) die een computergestuurde oplossing voor weddenschappen op hondenrennen en op pokertoernooien aanbood; dat volgens Betting Consult BVBA Global Bet de indruk wekte een ernstige operator op de markt van de diensten voor weddenschappen te zijn, te meer daar Global Bet aanbieder was bij andere wedkantoren in België; dat Betting Consult BVBA vertrouwen stelde in de verklaringen van die dienstenverstrekker, die beweerde dat de exploitatie van weddenschappen op hondenrennen en pokertoernooien legaal was in België en dat de desbetreffende regels, ingesteld door de commissie, in casu naar behoren nageleefd werden;

Overwegende dat zij werd gesterkt in haar dwaling doordat haar concurrenten sinds lang dat type van spelen exploiteerden (zij beschikt over bewijzen daartoe) en zij belastingen op dat type van spelen betaalde; dat Betting Consult BVBA verduidelijkt dat in ieder geval de exploitatie van de weddenschappen op hondenrennen en poker onverwijld stopgezet is in al haar kantoren zodra zij vernam dat zij niet het recht had ze in een ervan aan te bieden;

Overwegende dat de aanvrager, aangaande de bingo's vanwege het secretariaat van de commissie het verwijt krijgt bingo's te blijven exploiteren terwijl haar vergunning daartoe ingetrokken werd op 7 oktober 2009; dat Betting Consult BVBA voor haar kantoren aan de rue de Cathédrale 45 te Luik (sinds 14 mei 2007 — C53.867) en aan de Adolf Maxlaan 66 te Brussel (sinds 19 januari 2009 — C 80.941) vergunningen van klasse C verkregen had voor de exploitatie van bingo's; dat er overigens een vergunningsaanvraag was ingediend voor de inrichting aan de Helmetsesteenweg 134 te Brussel;

Overwegende dat de motieven voor de intrekking/weigering berustten op het feit dat Betting Consult BVBA volgens de commissie geen

drankgelegenheid was, terwijl de vergunningen van klasse C voorbehouden zijn voor drankgelegenheden;

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA van mening was dat die beslissingen tot intrekking/weigering ingegeven waren door onjuiste motieven, in die zin dat er wel degelijk dranken geschonken werden in haar inrichtingen (bediening door haar personeel of zelfbediening aan de automaten); dat in de omschrijvingen van de functies in de arbeidsovereenkomsten van de werknemers overigens gepreciseerd staat dat zij instaan voor de kassa en de bediening, en het maatschappelijk doel dat sinds 2006 is vastgesteld in de statuten van Betting Consult BVBA voorziet in de uitbating van een drankgelegenheid; dat zij bovendien als zodanig geregistreerd staat onder de NACE BEL-code bij de FOD Economie; dat Betting Consult BVBA bijgevolg, en gesteund door haar vorige raadsman, klacht indiende tegen de beslissingen tot intrekking en weigering van vergunning;

Overwegende dat het secretariaat van de commissie van oordeel is dat "de stappen ondernomen door de vennootschap Betting Consult BVBA van die aard waren dat zij de commissie misleid heeft over de exacte draagwijdte haar activiteit (wedkantoor en geen drankgelegenheid)"; dat volgens die logica een vennootschap die een vergunning aanvraagt waarvoor zij per hypothese niet in aanmerking komt, de commissie zou misleiden vanwege het loutere feit van haar aanvraag; dat zou betekenen dat de commissie ontslagen wordt van elke kritische beoordeling en ontheven van haar controleplicht ten aanzien van de vergunningsaanvragen die zij behandelt; dat de commissie net een functie van regulerende instantie heeft die concreet moet nagaan of alle voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning voldaan zijn;

Overwegende dat het nooit de bedoeling van aanvrager is geweest om de commissie te misleiden; dat de commissie overigens niet aangeeft waarop de misleiding vanwege de vennootschap zou slaan, afgezien van het aanvragen van de vergunning; dat de aanvrager benadrukt dat zij de spelen blijven exploiteren is omdat haar advocaat destijds had laten verstaan dat de indiening van de klacht een schorsende kracht ten aanzien van de beslissing tot intrekking had; dat nadat het misverstand was opgehelderd, meer bepaald op het moment van de inbeslagname van de bingo's, de vennootschap een minnelijke schikking betaalde tot uitdoving van de strafvordering en er naderhand feitelijk geen enkele nieuwe exploitatie meer is geweest; dat Betting Consult BVBA na beraadslaging met de dossierbeheerder bij het secretariaat besliste af te stappen van haar aanspraken in het kader van die klachten; dat het verzoek van mevrouw Batkitar om opnieuw te worden gehoord meer bepaald is ingegeven om opheldering te verschaffen op dat punt;

g) Vastgestelde inbreuken ten laste van de vennootschap Betting Consult BVBA na 01.01.2011

Overwegende dat artikel 76/1 van de gecoördineerde wet eerst en vooral in een reeks voorwaarden voorziet voor een inrichter van weddenschappen om zijn inrichtingen te kunnen blijven exploiteren tot op het

ogenblik dat de commissie een beslissing genomen heeft inzake zijn aanvraag F 1 of F2; dat zoals het secretariaat van de commissie stelt: "artikel 76/1 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 op de kansspelen voorziet in een overgangperiode voor inrichtingen van klasse IV om de exploitatie van de bestaande inrichtingen niet in het gedrang te brengen";

Overwegende dat het secretariaat daarentegen in zijn algemene voorafgaande opmerkingen constateert dat "de overgangperiode bedoeld in artikel 76/1 derhalve eindigde op 01.03.2011"; dat niet de overgangperiode eindigde op 1 maart 2011, vermits zij verstrijkt op de dag dat de commissie beslist heeft over de aanvraag F 1 of F2, maar wel de termijn om het correcte en volledige dossier bij de commissie in te dienen; dat Betting Consult BVBA, net als andere inrichters van weddenschappen die voldoen aan de voorwaarden onder artikel 76/1 van de wet, zich bijgevolg kan blijven beroepen op het genot van de overgangsmaatregelen;

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA vervolgens, ofschoon de commissie inderdaad op 24 mei 2011 een controle heeft verricht bij de vennootschap Khozama BVBA, die aldus weddenschappen aanbiedt terwijl zij niet in aanmerking kwam voor overgangsmaatregelen, aanvoert dat zij al haar franchisenemers ervan op de hoogte had gebracht dat een dossier moest worden ingediend bij de commissie; dat dit is bevestigd door mevrouw Souad Bouzerda, verantwoordelijke voor de vennootschap Khozama, in het kader van haar verhoor op 24 mei 2011 dat deel uitmaakt van het dossier met stukken van de commissie; dat de vennootschap Betting Consult BVBA geen fout heeft gemaakt en dat zij niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de overtredingen vanwege een derde;

f) 1000 meter-regel met betrekking tot de inrichting gelegen aan de Formanoirstraat

Overwegende dat het secretariaat van de commissie zich beroept op de 1000 meter-regel, bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 tot vaststelling van het maximum aantal vaste en mobiele kansspelinrichtingen klasse IV, de criteria die ertoe strekken een spreiding van deze inrichtingen te organiseren en de procedure voor de behandeling van de aanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting (hierna "het koninklijk besluit" genoemd) ter motivering van de weigering van vergunning F2 aan een van de inrichtingen van Betting Consult BVBA; dat immers een vergunning F2 is toegekend aan een andere vennootschap voor de exploitatie van een (vaste) kansspelinrichting klasse IV gelegen op minder dan 1000 meter van de inrichting van Betting Consult BVBA;

Overwegende dat artikel 2 van het koninklijk besluit echter voorziet in een uitzondering op de 1000 meter-regel ten gunste van "de wedkantoren die bestonden vóór de inwerkingtreding van dit besluit en sedertdien zonder onderbreking zijn uitgebaat";

Overwegende dat het secretariaat nalaat te vermelden dat voor de inrichting in kwestie wel degelijk overgangsmaatregelen golden en dat zij

zich kon beroepen op de uitzondering bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit; dat pas ingevolge een tijdelijke sluiting wegens een probleem van stedenbouwkundige aard die inrichting niet langer in aanmerking kwam voor een continue exploitatie; dat de voortzetting van de exploitatie evenwel in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften zou zijn geweest, zodanig dat Betting Consult BVBA niets anders dan zorgvuldig gehandeld heeft overeenkomstig de vereisten van de functie;

Overwegende dat het onbillijk lijkt in een dergelijk geval eerst een afwijking op de 1000 meter-regel toe te staan en die vervolgens af te wijzen op grond van het feit dat de vennootschap omzichtig gehandeld heeft overeenkomstig de wettelijke vereisten;

Overwegende dat Betting Consult BVBA verwijst naar een arrest van 16 februari 2012 van het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat Italië veroordeelt wegens het opleggen van minimumafstanden aan de nieuwe wedkantoren; dat de aanvragers de Italiaanse wetgeving, die de nieuwe wedkantoren verplichtte om zich op een minimumafstand van de reeds bestaande wedkantoren te vestigen, ter discussie hadden gesteld; dat het HJEU van oordeel was dat er sprake was van een ongelijke behandeling tussen de reeds gevestigde en de nieuwe kantoren; dat (een) dergelijke ongelijkheid enkel gerechtvaardigd (zou) zijn om dwingende redenen van algemeen belang (bijv.: bescherming van de bevolking tegen overmatig spelen) en uitsluitend voor zover de aangewende middelen ten behoeve van die doelstelling van algemeen belang coherent en systematisch zijn; dat Italië twee motieven van algemeen belang had aangehaald, nl. het voorkomen van een overaanbod voor de personen die in de nabijheid van de wedkantoren leven en het tegengaan van het risico dat de personen die leven op plaatsen met geringer aanbod opteren voor clandestiene spelen; dat het HJEU die argumenten heeft verworpen daar Italië een expansiebeleid inzake spelen had gevoerd met het oog op fiscale ontvangsten, wat niet spoort met de doelstelling inzake beperking van het aanbod en daar de regels inzake minimumafstanden uitsluitend de nieuwe kantoren benadelen;

Overwegende dat de Europese rechtsinstantie concludeert dat het Italiaanse systeem de bescherming van de handelsposities van de reeds gevestigde kantoren met zich meebracht ten koste van de nieuwe kantoren, die zich moeten vestigen in commercieel minder interessante plaatsen, zonder dat die ongelijkheid gerechtvaardigd is;

Overwegende dat het HJEU het volgend principe poneert: "een nationale regeling die een minimumafstand tussen verkooppunten oplegt, kan slechts gerechtvaardigd zijn wanneer zij — en het is aan de nationale rechter om dit na te gaan — niet als werkelijk doel heeft om de handelsposities van de bestaande exploitanten te beschermen"; dat een vergelijking met de Belgische wetgeving en de 1000 meter-regel onder artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 voor de hand ligt;

MOTIVERING VAN DE BESLISSING VAN DE COMMISSIE

Overwegende de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers;

Overwegende dat er eerst op moet worden gewezen dat "pour décider de l'autorisation d'un établissement de jeux de hasard, la commission des jeux de hasard dispose d'un pouvoir d'appréciation qu'elle exerce cas par cas." (R.v.St., S.A. CIRCUS GUILLEMIN, n°165.119, van 24 november 2006)

Vrije vertaling: "de kansspelcommissie, om te beslissen over de vergunning voor een kansspelinrichting, over een beoordelingsbevoegdheid beschikt die ze geval per geval uitoefent".

Overwegende dat bovendien, volgens hetzelfde arrest « l'article 4 de la loi du 7 mai 1999 pose en principe que l'exploitation des jeux de hasard est interdite, sauf pour le titulaire d'une licence préalablement octroyée par la commission des jeux de hasard; que l'interdiction étant la règle, les exceptions à celle-ci doivent être interprétées restrictivement ».

Vrije vertaling

"artikel 4 van de wet van 7 mei 1999 als principe stelt dat de exploitatie van kansspelen verboden is, tenzij voor wie in het bezit is van een voorafgaande vergunning toegekend door de kansspelcommissie; dat aangezien het verbod de regel is, de uitzonderingen daarop in enge zin geïnterpreteerd moeten worden".

Overwegende dat artikel 43/5 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 op de kansspelen voorziet in de voorwaarden waaraan de houder van een vergunning van klasse F 1 en F2 moet voldoen om zijn vergunning te kunnen verkrijgen; dat inzonderheid bepaald wordt: "2° indien het gaat om een natuurlijke persoon, aantonen dat hij het volle genot heeft van zijn burgerlijke en politieke rechten, en indien het gaat om een rechtspersoon, aantonen dat de bestuurders en zaakvoerders deze rechten genieten. In alle gevallen dienen de aanvrager, de bestuurders en de zaakvoerders zich te gedragen op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie";

Overwegende dat artikel 43/6 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 op de kansspelen voorziet in de voorwaarden waaraan de houder van een vergunning van klasse F 1 en F2 moet voldoen om zijn vergunning te kunnen blijven behouden, inzonderheid "2° de commissie de mogelijkheid bieden om alle andere natuurlijke personen die op enigerlei wijze, rechtstreeks of onrechtstreeks, persoonlijk of door middel van een rechtspersoon deelnemen aan de exploitatie van een kansspelinrichting klasse IV of een plaats waar weddenschappen worden aangenomen, te allen tijde te identificeren en de identiteit van de personen te kennen; 3° aan de commissie alle inlichtingen verstrekken die haar de mogelijkheid bieden de transparantie van de exploitatie en de identiteit van de aandeelhouders, alsook de latere wijzigingen daaromtrent te controleren;"

Overwegende dat de vennootschap Betting Consult BVBA een verwarring tussen de voorwaarden inzake de toekenning en het behoud van de vergunning aanvoert; dat zij aanvoert dat de initiële controle van de commissie zich zou moeten beperken tot de voorwaarden bedoeld in artikel 43/5 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999;

Overwegende dat de controlefunctie van de Kansspelcommissie betreffende de naleving van de wet en haar uitvoeringsbesluiten evenals de voorwaarden voor de toekenning van de vergunningen begrepen moet worden "in de meest brede betekenis van het woord" (Voorbereidende werkzaamheden, Senaat, Gedr. St; 1-419/4-97/98, blz.34);

Overwegende dat, ofschoon de transparantie van de exploitatie, van de identiteit van de bestuurders en van de identiteit van de aandeelhouders een voorwaarde vormt om de vergunning van klasse F 1 en F2 te kunnen blijven behouden, die transparantie logischerwijze reeds aanwezig moet zijn op het tijdstip van de toekenning van de vergunning;

Overwegende dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 100/2001 van 13 juli 2001 in dat verband geoordeeld heeft: "B.20. het criterium van een gedrag dat beantwoordt aan de vereisten van de functie, dat reeds gekend is in het statuut van het Rijkspersoneel (Parl. St., Senaat, 1997-1998, nr. 1-419/7, p. 27) en in diverse wetsbepalingen die tot doel hebben de spaarder te beschermen, werd verkozen boven dat van het bewijs van goed zedelijk gedrag, dat door de Raad van State te ruim werd geacht (ibid.). De twee aangevochten bepalingen gaan uit van de bekommernis, die verbonden is met het herhaaldelijk tot uiting gebrachte streven om het witwassen van geld te bestrijden (idem, nr. 1-419/4, p. 27, en nr. 7, pp. 8 en volgende), om de transparantie van de exploitatie van kansspelen te verzekeren (idem, nr. 1-419/4, p. 36)".

Overwegende dat derhalve de commissie de plicht heeft tot het verifiëren van de voorwaarden van een gedrag dat beantwoordt aan de vereisten van de functie en van transparantie van het beheer, voorafgaandelijk aan de toekenning van de vergunning teneinde haar controlefunctie te garanderen;

Overwegende dat overtredingen werden vastgesteld ten laste van de vennootschap Betting Consult BVBA inzake exploitatie van illegale kansspelen en van bingo's, te weten:

1) te Brussel en Luik inrichtingen van klasse III te hebben geëxploiteerd zonder houder te zijn van de vergunning van klasse C vereist voor een dergelijke exploitatie, zodat de toegekende vergunningen het voorwerp waren van een intrekking door de commissie (PV 58.JK./052/2010; PV58 JK016717/2010);

Overwegende dat mevr. BAKTITAR Mumine gehoord werd op 28.10.2011 in het bijzijn van een beëdigd vertaler; dat zij bij die gelegenheid verklaart: «C'est madame OCAK et moi-même qui avons décidé de continuer à exploiter les jeux de hasard. A l'époque, notre avocat nous avait dit que, si nous obtenions une autorisation de vendre des boissons, nous serions

autorisés à exploiter des « bingos ». J'ai agi de la sorte malgré le fait que je savais que je n'avais plus de licence « C » et que j'étais dans l'illégalité. Je me suis appuyée sur les dires de mon avocat.»

Vrije vertaling:

"Mevrouw OCAK en ikzelf hebben beslist de exploitatie van de kansspelen voort te zetten. Destijds had onze advocaat ons gezegd dat als wij een goedkeuring zouden verkrijgen om dranken te verkopen, wij ook de toestemming zouden krijgen om "bingo's" te exploiteren. Ik heb daarnaar gehandeld hoewel ik wist dat ik niet langer een vergunning C had en ik illegaal handelde. Ik heb de raad van mijn advocaat gevolgd."

Overwegende dat bijgevolg blijkt dat de vennootschap Betting Consult BVBA illegale kansspelen en kansspelen van klasse III heeft geëxploiteerd zonder houder te zijn van een vergunning van klasse C, in de wetenschap dat zij houder moest zijn van een vergunning van klasse C; dat de gegeven uitleg getuigt van opzettelijke wetsontduiking;

2) te hebben deelgenomen aan de exploitatie van een wedkantoor, in voorkomend geval van geregistreerde hondenrennen en van poker in de kantoren gelegen aan de Adolf Maxlaan 66 te 1000 Brussel, aan de Helmetsesteenweg 134 te 1030 Schaarbeek en aan de rue de la Cathédrale 45 te 4000 Luik (dossier 58.JK237/2009 et 58.JK.332/2009) in overtreding van artikel 4 van de wet van 7 mei 1999;

Overwegende dat mevrouw BAKTITAR tijdens haar verhoor op 21 september 2009 in aanwezigheid van een beëdigd vertaler de feiten erkend heeft; dat zij wel beweerde onwetend te zijn over het feit dat het ging om verboden kansspelen;

3) te Antwerpen op 24 mei 2011 als inrichter van weddenschappen te hebben opgetreden in het kader van een wedkantoor in franchise beheerd door de vennootschap KHOZAMA BVBA, die de termijnen voor de indiening van een dossier voor de aanvraag van een vergunning van klasse F2 niet had nageleefd die zijn vastgesteld om van de overgangsmaatregelen te kunnen genieten en die dus haar exploitatie niet had mogen voortzetten na 1 maart 2011(PV AN.58.LB.076092/2011).

Overwegende dat Betting Consult BVBA aanvoert dat het in dat geval ging om loutere onhandigheden, te goeder trouw begaan binnen een vage juridische context; dat er in werkelijkheid geen sprake was van een "verstoring van de openbare orde" waarbij minderjarigen of criminele organisaties zouden zijn betrokken; dat, ofschoon de reactie van Betting Consult BVBA laattijdig kan worden genoemd met betrekking tot de uitvoering van de beslissingen van de Kansspelcommissie, die reactie in haar context moet worden gezien:

- wanbeheer van de vennootschap door een kwaadwillige zaakvoerder,*
- verwarring bij de uitlegging van de wet;*

- gebrek aan taalkennis.

Overwegende dat die elementen van verweer niet aanvaard kunnen worden omdat de verweten tekortkomingen een terugkerende gedraging vormen in hoofde van de aanvrager en haar medezaakvoerder, mevr. BAKTITAR Mumine;

Overwegende dat de aanvrager tevens aanvoert dat thans Betting Consult BVBA vier zaakvoerders telt, te weten mevrouw Aynur OCAK (houder van maatschappelijke aandelen), mevrouw Mümine BATKITAR (houder van maatschappelijke aandelen), juffrouw Solinska SOUFFLEUR; mevrouw Delphine BELKACEMI;

(Overwegende) dat, met betrekking tot mevrouw Aynur Ocak, uit de hoorzitting op 28.10.2011 van mevr. BAKTITAR blijkt dat: «C'est madame OCAK et moi-même qui avons décidé de continuer à exploiter les jeux de hasard. A l'époque, notre avocat nous avait dit que, si nous obtenions une autorisation de vendre des boissons, nous serions autorisés à exploiter des « bingos ». J'ai agi de la sorte malgré le fait que je savais que je n'avais plus de licence « C » et que j'étais dans l'illégalité. Je me suis appuyée sur les dires de mon avocat.»

Vrije vertaling:

"Mevrouw OCAK en ikzelf hebben beslist de exploitatie van de kansspelen voort te zetten. Destijds had onze advocaat ons gezegd dat als wij een goedkeuring zouden verkrijgen om dranken te verkopen, wij ook de toestemming zouden krijgen om "bingo's" te exploiteren. Ik heb daarnaar gehandeld hoewel ik wist dat ik niet langer een vergunning C had en ik illegaal handelde. Ik heb de raad van mijn advocaat gevolgd ".

Overwegende dat uit pagina 7 van de memorie van verweer blijkt dat ook juffrouw Solinska Souffleur, alvorens zelf tot zaakvoerder te zijn benoemd, instond voor het dagelijks beheer van Betting Consult BVBA en geleidelijk evolueerde tot "rechterhand" van mevrouw Batkitar omdat mevr. BAKTITAR geen Frans sprak;

Overwegende dat dus blijkt dat drie van de vier medezaakvoerders van Betting Consult BVBA rechtstreeks of onrechtstreeks deel hadden aan de miskenning van de wet van 7 mei 1999;

Overwegende dat de herhaalde miskenning van de wet van 7 mei 1999, inzonderheid van de artikelen 4 en 76/1 van de gecoördineerde wet op de kansspelen, impliceert dat de aanvrager en drie van de desbetreffende zaakvoerders zich niet gedragen op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie;

Overwegende dat uit het onderzoek van het dossier overigens blijkt dat de heer BARS Mithat, broer van mevr. BAKTITAR Mumine, aan het feitelijk beheer van de aanvrager was verbonden op het tijdstip van de exploitatie van materiaal voor weddenschappen op illegale spelen, in voorkomend geval geregistreerde hondenrennen en poker, in de kantoren aan de Adolf Maxlaan 66 te 1000 Brussel en aan de Helmssesteenweg 134 te

1030 Schaarbeek (Nr.PV: JK.364/2009) en aan de rue de la Cathédrale 45 te 4000 Luik (NR.PV.: JK.363/2009);

Overwegende dat bij de inbeslagneming van de bingo's op 19.02.2010 te Brussel (Nr.PV.: JK.052/10) de heer BARS Mithat de verantwoordelijke ter plaatse was; dat hij tijdens dat verhoor heeft verklaard dat hij zijn zus hielp bij het beheer van de vennootschap, hoewel hij niet officieel was ingeschreven, en dat hij een volmacht had om een verklaring af te leggen in naam van de vennootschap;

Overwegende dat bij de diverse contacten tussen de kansspelcommissie en de vennootschap Betting Consult BVBA in 2009 en 2010, de heer BARS Mithat de enige gesprekspartner was en dat dus verondersteld mag worden dat zijn zus BAKTITAR Mumine slechts als een stroman fungeerde; dat zij mutatis mutandis geen aanspraak kan maken op een vergunning C (C.T. Brussel, 24.06.1977, Or. 1979, 245);

Overwegende dat op 15.04.2011 de heer BARS Mithat aangetroffen werd in het bezit van een som van ongeveer 75.000 € en dat het volgens de verklaringen van de heer BARS ging om de opbrengsten van de wedkantoren die hijzelf had ingezameld in afwezigheid van zijn zus, terwijl hij juridisch gezien niet geacht was functies binnen de vennootschap uit te oefenen;.

Overwegende dat volgens de verklaringen van de aanvrager (memorie van verweer, blz. 6) de heer BARS Mithat thans aangeworven is door een vennootschap SEM - vennootschap waarmee de aanvrager handels- en economische relaties onderhoudt - in de hoedanigheid van consultant voor "diensten inzake support en advies zonder verbintenis jegens Betting Consult, gelet op de specifieke ervaring van de werknemer in de activiteitensector van Betting Consult BVBA ";

Dat het feit dat de heer BARS Mithat nog steeds actief is in het beheer van Betting Consult BVBA in de hoedanigheid van consultant, terwijl hij deel had aan de overtredingen van de wet van 7 mei 1999, verweten aan inzonderheid zijn zus, mevrouw Mümine BATKITAR, bevestigt dat het merendeel van de personen verbonden aan het feitelijk en juridisch beheer van de aanvrager niet beantwoorden aan de vereisten van de functie;

Overwegende dat de Kansspelcommissie geen vergunning klasse F1 kan toekennen aan een aanvrager waarvan bewezen is dat het gedrag van de zaakvoerders niet beantwoordt aan de vereisten van de functie;

OM DEZE REDENEN

Na het hebben geweerd van de stukken die aan het dossier zijn toegevoegd na 09.05.2012, verklaart de commissie de aanvraag van de vennootschap Betting Consult BVBA tot het bekomen van een vergunning klasse F1 voor het organiseren van weddenschappen op sport- en andere evenementen ontvankelijk, maar weigert zij deze vergunning klasse F 1 toe te kennen.

Deze beslissing werd beraadslaagd bij volstreckte meerderheid der stemmen van de aanwezige leden van de commissie en uitgesproken ter zitting van 20 juni 2012."

Op dezelfde datum zijn de aanvragen voor vergunningen F 2 geweigerd. Die weigeringsbeslissingen zijn de bestreden handelingen in de verzoekschriften nrs. A. 205.491/XI-19.071, A. 205.493/XI-19.073, A. 205.496/XI-19.075, A. 205.497/XI-19.077, A. 205.498/XI-19.078 en A. 205.531/XI-19.090. Die handelingen zijn op dezelfde wijze gemotiveerd als de weigering van de vergunning F 1, op enkele extra overwegingen na waarop geen kritiek wordt geleverd in de verzoekschriften.

De eerste verwerende partij stelt dat op 6 juli 2012 een proces-verbaal is opgemaakt in een Brusselse boekhandel waar de klanten op die datum nog zouden hebben kunnen meedoen aan weddenschappen georganiseerd door de verzoekende partij, en dat de exploitant de onderzoekers een scorefiche zou hebben overhandigd waarop de naam "Betting Consult-Mithat Bars" vermeld stond. De verzoekende partij heeft zich daarvoor niet kunnen verantwoorden;

Overwegende dat de partijen het erover eens zijn dat de zaken ingeleid met de voornoemde verzoekschriften niet *stricto sensu* verknocht zijn; dat de verzoekende partij elf onderscheiden beroepen heeft ingesteld, waarvan er zeven in het Frans behandeld moeten worden en vier in het Nederlands; dat de verwerende partij bepleit dat de kans op een nadeel voor elke bestreden handeling afzonderlijk beoordeeld moet worden, alsook de vraag of er werkelijk sprake is van de door de verzoekende partij aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid; dat arresten waarin een verschillend oordeel wordt geveld over de verzoekschriften niet onverenigbaar zouden zijn, aangezien de verschillende bestreden handelingen verschillende onderwerpen hebben, die inhoudelijk niet vervlochten zijn; dat er bijgevolg in dit stadium van de procedure geen grond is om de zaken naar een tweetalige kamer te verwijzen overeenkomstig artikel 61, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat vastgesteld moet worden dat de verschillende bestreden beslissingen, ook al zijn ze niet verknocht in de eigenlijke zin van het woord, gelijktijdig zijn uitgevaardigd en op dezelfde motieven steunen, op enkele extra preciseringen na met betrekking tot sommige dossiers betreffende een vergunning F2; dat de middelen waarmee die beslissingen in de verschillende verzoekschriften bestreden worden, dezelfde zijn; dat de beroepen die in het Frans behandeld moeten worden derhalve, ter wille van een goede rechtsbedeling, behoren te worden samengevoegd;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan onbevoegdheid van de steller van de handeling, aan een onregelmatige samenstelling van de Kansspelcommissie, aan schending van de artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet, en van de artikelen 10, 12, 22 en 23 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, aan artikel 1 van het koninklijk besluit van 8 december 2008 houdende benoeming van de voorzitter van de Kansspelcommissie, aan onwettige motivering van de handeling, aan schending van het beginsel van de continuïteit van de dienst en aan machtsoverschrijding; dat ze het middel in hoofdzaak uiteenzet als volgt:

“DOORDAT de bestreden beslissing genomen is door de Kansspelcommissie onder het voorzitterschap van de heer Etienne Marique (...),

TERWIJL (...) de heer Etienne Marique, raadsheer bij het hof van beroep te Brussel, bij het koninklijk besluit van 16 december 1999 houdende benoeming van de voorzitter van de Kansspelcommissie voor een termijn van drie jaar benoemd is;

Dat dat mandaat regelmatig verlengd is bij de koninklijke besluiten van 4 februari 2003, 18 mei 2006 en 8 december 2008;

Dat artikel 1 van het laatstgenoemd koninklijk besluit het volgende bepaalt:

De heer Etienne Marique, raadsheer bij het hof van beroep te Brussel, wordt herbenoemd tot voorzitter van de Kansspelcommissie voor een termijn van drie jaar.

Dat artikel 2 van dat besluit het volgende bepaalt:

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2009.

Dat artikel 22 van de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, wat de Kansspelcommissie betreft luidt als volgt:

De inwerkingtreding van deze wet heeft geen invloed op de rechtsgeldigheid van de aanwijzing van de huidige leden van de Kansspelcommissie overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers zoals zij gold op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet en voor de termijn die zij bepaalde.

Dat artikel 23 van die wet het volgende bepaalt:

Deze wet treedt in werking op 1 januari 2011.

Dat in artikel 10, § 3 en § 4, van de wet van 7 mei 1999, zoals gewijzigd bij de wet van 10 januari 2010, het volgende staat:

§ 3. De voorzitter wordt op voordracht van de minister van Justitie bij een in de Ministerraad overlegd besluit door de Koning benoemd uit de Nederlandstalige en Franstalige magistraten die overeenkomstig artikel 43quinquies van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken het bewijs van de kennis van de Franse, respectievelijk Nederlandse taal hebben geleverd.

(...)

§ 4 De voorzitter en de vaste en plaatsvervangende leden van de commissie worden aangewezen voor een termijn van zes jaar, die eenmaal kan worden verlengd voor een termijn van zes jaar. Ten vroegste drie jaar na het einde van hun opdracht kunnen de leden en hun plaatsvervangers zich opnieuw kandidaat stellen voor het ambt dat zij hebben uitgeoefend. Zij kunnen opnieuw worden aangewezen voor een termijn van zes jaar, die niet kan worden verlengd.

Dat (...) de inwerkingtreding van de nieuwe wet geen invloed mag hebben op de termijn van het mandaat van de voorzitter zoals vastgesteld overeenkomstig het vroegere artikel 10, § 4, van de wet;

(...)

Dat daaruit volgt dat de heer Marique sedert 1 januari 2012 de functie van voorzitter niet meer uitoefent en niet meer kan uitoefenen, zodat

de bestreden beslissing genomen is door een onregelmatig samengestelde overheidsinstantie;

Dat artikel 10, § 2, laatste lid, van de wet van 7 mei 1999 niets afdoet aan die vaststelling,

Dat dit artikel het volgende bepaalt: “*Het mandaat van de leden wordt beëindigd op het moment dat in hun vervanging wordt voorzien*”;

Dat deze bepaling niet toestaat dat krachtens de wet verleende mandaten onbeperkt verlengd kunnen worden, wat strijdig zou zijn met de artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet;

Dat artikel 10, § 2, laatste lid, veeleer het geval beoogt van een voortijdige vervanging, voordat het mandaat is afgelopen;

Dat die bepaling overigens niet van toepassing kan zijn op de voorzitter van de commissie aangezien daardoor een tegenstrijdigheid in het leven zou worden geroepen met artikel 12 van diezelfde wet;

Dat ten slotte evenmin het algemene beginsel van de continuïteit van de openbare dienst kan worden aangevoerd; dat dat beginsel volgens de rechtsleer enkel opgaat wanneer het overheidsbestuur niet te lang talmt met benoemingen en vernieuwingen van de mandaten (cf. P. GOFFAUX, *Dictionnaire élémentaire de droit administratif*, Bruylant, 2006, p. 73, noot 62, v^o *continuité du service public (Principe de la -)*);

Dat in casu meer dan zes maanden verstreken zijn sedert het verstrijken van het mandaat van de voorzitter van de Kansspelcommissie; dat uit de houding en het verweer van de verwerende partij overigens blijkt dat ze - *contra legem* - niet van plan is het mandaat te vernieuwen vóór 2017;

Dat daaruit volgt dat de bestreden handeling de in het middel genoemde bepalingen en beginselen schendt; Dat het middel ernstig is”;

Overwegende dat de verzoekende partij tijdens haar pleidooi daaraan toevoegt dat artikel 10, § 2, van de voornoemde wet van 7 mei 1999 niet van toepassing is op de voorzitter, maar enkel op de overige leden van de Commissie; dat ze vraagt, mocht de Raad van State haar niet volgen op dat punt, het Grondwettelijk Hof de vraag te stellen of de bepaling, aldus geïnterpreteerd, in overeenstemming is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, junctis de artikelen 33, 105, 107 en 108 daarvan, alsook met het beginsel van gelijke toegang tot openbare betrekkingen, voor zover ze zou toestaan dat het mandaat van de voorzitter “verlengd kan worden tot na de termijn bepaald in het besluit waarbij hij benoemd is en/of mogelijk onbeperkt verlengd kan worden”;

Overwegende dat de termijn van het mandaat van de voorzitter van de Kansspelcommissie niet specifiek geregeld was in de oorspronkelijke versie van de voornoemde wet van 7 mei 1999, aangezien daarin enkel de leden van die commissie in het algemeen werden beoogd; dat bijgevolg twijfel kon rijzen omtrent de vraag of het mandaat van de voorzitter afgestemd moest worden op dat van de andere leden, dan wel of de wet geen termijn vaststelde voor zijn mandaat, en zelfs een mandaat van onbepaalde duur toestond; dat het voor de beslechting van de voorliggende zaak niet nodig is de knoop in die controverse door te hakken, maar ermee kan worden volstaan vast te stellen hoe de wet ten uitvoer is gelegd; dat blijkt dat de voorzitter is aangewezen voor opeenvolgende termijnen van drie jaar, en laatstelijk bij een koninklijk besluit van 8 december 2008 dat van kracht is geworden op 1 januari 2009; dat die aanstelling dus verstreken is op 1 januari 2012; dat de

termijn van dat mandaat niet verlengd kan zijn bij de voornoemde wet van 10 januari 2010, aangezien daarin niets in die zin is bepaald; dat artikel 22 van die wet integendeel bepaalt dat “*de inwerkingtreding van deze wet (...) geen invloed (heeft) op de rechtsgeldigheid van de aanwijzing van de huidige leden van de Kansspelcommissie overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers zoals zij gold op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet en voor de termijn die zij bepaalde*”; dat in de parlementaire voorbereiding van de wet bevestigd wordt dat die bepaling ook het mandaat van de voorzitter betreft (*Parl.St. Kamer, 52 -1992/006, 54*), zodat de nieuwe bepalingen niets afdoen aan de strekking van het koninklijk besluit van 8 december 2008; dat hieruit volgt dat de voorzitter van de Kansspelcommissie, op het tijdstip waarop de bestreden handelingen zijn uitgevaardigd, niet meer rechtsgeldig aangesteld was;

Overwegende evenwel dat *prima facie* niet op basis van die vaststelling geconcludeerd kan worden dat de bestreden handelingen onwettig zijn; dat de voorzitter immers, aangezien geen andere persoon bekleed was met het mandaat van voorzitter of tijdelijk belast was met het uitoefenen van die functie, krachtens het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst zitting kon blijven hebben na het verstrijken van zijn mandaat; dat dat beginsel er net toe strekt te voorkomen dat zulke omstandigheden eraan in de weg staan dat de taken van openbare dienstverlening die bij de wet aan een bestuurlijke overheid zijn opgedragen, uitgeoefend worden, en de houder van een ambt in staat stelt dat ambt te blijven uitoefenen na het verstrijken van zijn mandaat indien hij niet vervangen is; dat weliswaar aangenomen kan worden dat de toepassing van dat beginsel tot een redelijke termijn beperkt moet worden, maar die grens in casu niet overschreden is; dat het niet uitmaakt of artikel 10, § 2, van de voornoemde wet van 7 mei 1999, dat bepaalt dat de leden van de Commissie zitting blijven hebben totdat ze worden vervangen, al dan niet van toepassing is op de voorzitter, aangezien die regel de vereisten van een algemeen beginsel bevestigt; dat het middel in dit stadium van de procedure niet ernstig wordt geacht; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid behandeld moet worden zonder dat gewacht moet worden op het antwoord van het Grondwettelijk Hof op de prejudiciële vraag die de verzoekende partij wil laten stellen, zodat het thans geen zin heeft zulk een vraag te stellen;

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan onbevoegdheid van de steller van de handeling, onregelmatigheid van de samenstelling van de Kansspelcommissie, schending van de artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet, de toepassing van artikel 159 van de Grondwet, schending van artikel 77 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers en machtsoverschrijding; dat ze dit middel als volgt uiteenzet:

“DOORDAT de bestreden beslissing genomen is door de Kansspelcommissie zoals ze is samengesteld,

TERWIJL artikel 77 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, zoals die op 10 januari 2005 in werking is getreden, het volgende bepaalt:

“De Koning oefent de Hem door deze wet toegekende bevoegdheden uit op gezamenlijke voordracht van de ministers van Economische Zaken, Binnenlandse Zaken, Financiën, de minister tot wiens bevoegdheid de nationale Loterij behoort, Volksgezondheid en Justitie”.

Dat het koninklijk besluit van 11 januari 2010 betreffende de samenstelling van de Kansspelcommissie, alsook betreffende het presentiegeld, waarvan de leden en hun plaatsvervangers genieten onder meer door de staatssecretaris toegevoegd aan de minister van Justitie, die niet genoemd wordt in het voornoemde artikel 77, is voorgedragen aan de Koning;

Dat dat koninklijk besluit van 11 januari 2010 bijgevolg buiten toepassing moet worden gelaten op basis van artikel 159 van de Grondwet;

Dat daaruit volgt dat de bestreden handeling is gesteld door een onregelmatige samengestelde Kansspelcommissie, zodat het de in het middel genoemde bepalingen en beginselen schendt”;

Overwegende dat het voornoemde koninklijk besluit van 11 januari 2010 ondertekend is door alle ministers die luidens artikel 77 van de voornoemde wet van 7 mei 1999 moeten optreden; dat federale staatssecretarissen krachtens artikel 104 van de Grondwet wat betreft de aangelegenheden die hun zijn toevertrouwd over alle bevoegdheden van een minister beschikken en ze dus koninklijke besluiten mede kunnen ondertekenen; dat de handtekening van de staatssecretaris belast met de coördinatie van de fraudebestrijding, naast die van de bevoegde ministers, de geldigheid van het bestreden koninklijk besluit niet heeft kunnen aantasten; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan schending van artikel 6, § 1 en § 3, *littera* b en c, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, juncto artikel 15/5 van de voornoemde wet van 7 mei 1999, schending van de laatstgenoemde bepaling, schending van het algemeen beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging, van het algemeen beginsel van eerbiediging van de tegenspraak en van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en billijke rechtspleging; dat ze wijst op de motivering van de bestreden handelingen wat haar verzoek om uitstel betreft en dit middel in hoofdzaak als volgt uiteenzet:

“DAT, eerste onderdeel, artikel 15/5 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers het volgende bepaalt (...);

De betrokkene kan, bij een ter post aangetekende brief gericht aan de in het vorige lid bedoelde kamer, eenmalig om een uitstel van de hoorzitting verzoeken;

Dat uit die bepaling volgt dat uitstel, dat één keer wordt gevraagd, van rechtswege plaatsvindt;

Dat, in tegenstelling tot de gelaakte motieven van de bestreden beslissing, de waarborgen genoemd in artikel 15/5 van rechtswege gelden voor de procedure waarbij vergunningen worden geweigerd;

Dat die redenering *a fortiori* ook hier geldt;

Dat er in het tegengestelde geval sprake zou zijn van een processuele discriminatie zonder redelijke en proportionele grond;

Dat de artikelen 10 en 11 van de Grondwet eraan in de weg staan dat personen in soortgelijke situaties op een wezenlijk verschillende manier worden behandeld;

Dat in casu de bestuurden aan wie een vergunning wordt geweigerd omdat ze beweerdelijk de toepasselijke wetgeving niet in acht nemen, zich in een soortgelijke situatie bevinden als bestuurden tegen wie een procedure tot schorsing, afzetting of het opleggen van een exploitatieverbod loopt of aan wie een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd wegens inbreuk op de wetgeving op de kansspelen;

Dat het immers in de beide gevallen, en zeer in het bijzonder in dit geval, gaat om "*bestuurlijke besluiten die een straf aan personen opleggen vanwege een met de geldende regels strijdige handelwijze, ongeacht of het gaat om een boete of om enige andere al dan niet geldelijke strafmaatregel*";

Dat de verzoekende partij wat dat betreft in voorkomend geval uw Raad vraagt de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, enkel en alleen voor de procedure ten gronde:

Schendt de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, inzonderheid de artikelen 15/5 en 21 ervan, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wanneer de wet zo wordt uitgelegd dat ze aan sommige bestuurden – aan wie men een bestuurlijke geldboete wil opleggen – het recht toekent om uitstel van het onderzoek van hun zaak door de Kansspelcommissie te vragen en van rechtswege te krijgen – en dat recht ontzegt aan andere bestuurden – aan wie men geen vergunning wil toekennen - terwijl die bestuurden zich in wezen in een soortgelijke situatie bevinden, namelijk dat ze een bestuurlijke sanctie opgelegd krijgen?

Dat, tweede onderdeel, met de beslissing om het uitstel van het onderzoek van de zaak te weigeren, de rechten van verdediging van de verzoekende partij geschonden zijn;

Dat de vennootschap opgeroepen is voor de hoorzitting van 9 mei 2012 bij een brief van 12 april 2012, die ze op vrijdag 13 april ontvangen heeft; dat er drie en een halve week liggen tussen de oproeping en de hoorzitting; dat mevr. BAKTITAR op 30 april 2012 een brief heeft gestuurd naar de verwerende partij waarin ze wijst op de verkeerde weergave van haar woorden, wat geleid heeft tot fouten in de conclusies die daaruit zijn getrokken door het secretariaat van de Kansspelcommissie (stuk 23); dat de verzoekende partij reeds op 3 mei 2012 gevraagd heeft dat de hoorzitting zou worden uitgesteld, en mevrouw BAKTITAR eerst opnieuw zou worden gehoord;

Dat de verzoekende partij bij het indienen van haar memorie van verweer van 4 mei 2012 (stuk 24) erop gewezen heeft dat het indienen van die memorie niets afdeed aan haar verzoek om uitstel van de hoorzitting zodat de verwerende partij uit die memorie niet kon afleiden dat de verzoekende partij haar verdediging naar behoren heeft kunnen voorbereiden.

Dat het niet juist is te stellen dat de verzoekende partij "tot dusver" geen verzoek tot wijziging heeft ingediend;

Dat wat dat betreft, het feit dat mevr. BAKTITAR bijgestaan werd door een beëdigd tolk die haar verklaringen heeft nagelezen en haar deze heeft laten ondertekenen, niet belet dat geoordeeld wordt dat er fouten

zijn geslopen in de neerslag van de verklaringen van mevr. BAKTITAR in de processen-verbaal van haar verhoor;

Dat bovendien in de oproepingen geenszins gewag wordt gemaakt van de preciseringen verstrekt bij de nota's van 12 maart 2012 (stuk 14), 16 januari 2012 (stuk 11), 8 december 2011 (stuk 9) en 12 juli 2011, maar de verwerende partij zich ertoe bepaalt de elementen ten laste over te nemen;

Dat het feit dat geen rekening is gehouden met die preciseringen, rechtvaardigt dat de verzoekende partij vraagt dat de hoorzitting wordt uitgesteld;

Dat het nut van haar verhoor evenwel afhangt onder meer van het feit dat voldaan wordt aan de gevraagde aanvullende onderzoekshandelingen, maar ook van het feit dat rekening wordt gehouden met de informatie die in de loop van de procedure wordt verstrekt;

(...)

Dat bijgevolg moeilijk in te zien valt waarom het verzoek om uitstel niet kan worden ingewilligd;

Dat, derde onderdeel, de bestreden beslissing de in het middel genoemde bepalingen en beginselen, en meer in het bijzonder de algemene beginselen van eerbiediging van de tegenspraak en van de billijke rechtspleging schendt doordat geenszins gerechtvaardigd wordt waarom niet ingegaan kon worden op het verzoek van de verzoekende partij om de nodige tijd te krijgen om haar verweer voor te bereiden, terwijl het secretariaat van de Kansspelcommissie zijnerzijds het omvangrijke vergunningsaanvraagdossier gedurende anderhalf jaar heeft onderzocht;

Dat het middel ernstig is”;

Overwegende dat de verzoekende partij geenszins preciseert op welke wijze de voorschriften die vervat liggen in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden geschonden zijn door de afwijzing van haar verzoek om uitstel; dat voor het overige in dat verband verwezen wordt naar de uiteenzetting hierna in het vierde middel;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat artikel 15/5 van de voornoemde wet alleen van toepassing is op de beslissingen waarbij de Commissie sancties treft, en niet op de beslissingen waarbij zij uitspraak doet over vergunningsaanvragen; dat het niet ongevoel is dat de procedure die uitmondt in een administratieve sanctie verschillend is van de procedure die voorafgaat aan de weigering van een vergunning; dat het door de verzoekende partij gesuggereerde parallellisme tussen haar eigen situatie in casu en de situatie van vennootschappen waartegen sancties zijn getroffen niet rechtvaardigt dat naar analogie daarmee procedurele bepalingen worden toegepast die klaarblijkelijk niets van doen hebben met de bestreden handeling; dat er alleen in het belang van de procedure ten gronde gebruik gemaakt wordt van de prejudiciële vraag ;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de bestreden handeling vastgesteld is krachtens artikel 45 van de voornoemde wet van 7 mei 1999; dat deze bepaling niet de procedure vaststelt die geldt voor de toekenning van de vergunningen waarin deze voorziet; dat het beginsel van de rechten van de verdediging in casu niet geldt, maar dat uit het algemeen beginsel "*Audi alteram*

partem”, alsook uit de algemene beginselen van behoorlijk bestuur voortvloeit dat zulk een beslissing dient te worden voorafgegaan door een verhoor van de adreassaant ervan, in het bijzonder wanneer het gaat om een vennootschap waaraan door de overgangsbepaling van artikel 76/1 van de voornoemde wet van 7 mei 1999, een exploitatierecht werd verleend tot op het ogenblik van de beslissing over haar verzoek; dat die algemene beginselen voorschrijven dat de omstandigheden waarin de hoorzitting plaatsvindt van dien aard moeten zijn dat de hoorzitting ook echt nut heeft; dat in casu de zaakvoerder van de vennootschap zich meermaals schriftelijk gewend heeft tot het secretariaat van de Commissie in het kader van het onderzoek van het dossier teneinde de gegevens in haar voordeel aan te voeren; dat zij voorts gehoord is op 27 juni, 4 augustus en 28 oktober 2011 om uitleg te verstrekken over het bestuur van de vennootschap en over de tekortkomingen die haar verweten werden; dat zij op 12 april 2012 is opgeroepen om op 9 mei gehoord te worden door de Commissie, dus meer dan drie weken later; dat zij geen enkele omstandigheid van overmacht heeft aangehaald, noch enige bijzondere reden voor uitstel, maar alleen de wens heeft geuit over een langere termijn te mogen beschikken om haar verhoor voor te bereiden; dat zij dus zeer laat, namelijk op 3 mei 2012, de relevantie betwist heeft van aantekeningen in de processen-verbaal van het verhoor van 2011 waar zij al verschillende maanden van op de hoogte was; dat zij in haar brief bepaalde zogenaamde gekleurde gegevens betwist, zonder dat zij eventuele nieuwe gegevens aanbrengt; dat zij op 4 mei 2012 een memorie van verweer en een nota van verweer heeft ingediend; dat zij vervolgens op de vooropgestelde datum is gehoord, in het bijzijn van verschillende advocaten die een zittingsnota hebben neergelegd, alsook van een beëdigd tolk; dat zij nalaat te verduidelijken welke andere gegevens zij nog had kunnen aanvoeren, mocht zij uitstel verkregen hebben; dat de bestreden handeling getuigt van een ernstig onderzoek van de argumenten die zij naar voren heeft gebracht, ook al zijn die argumenten niet in aanmerking genomen; dat de verwerende partij in die omstandigheden niet verplicht was een verzoek om uitstel of om een tweede verhoor in te willigen;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat in de bestreden handeling een relevante motivering wordt gegeven van de weigering om het verzoek om uitstel in te willigen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een vierde middel ontleent aan schending van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van het algemeen beginsel van onpartijdigheid, van het algemeen beginsel van onafhankelijkheid, schending van artikel 10, § 6, van de voornoemde wet van 7 mei 1999 en aan machtsoverschrijding; dat zij dat middel in essentie als volgt uiteenzet:

"DOORDAT met de bestreden beslissing het verzoek om de zaak aan de Kansspelcommissie te onttrekken of om een aantal van haar leden te wraken afgewezen wordt

TERWIJL de verzoekende partij, los van de juridische kwalificatie van de verwerende partij, haar gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid benadrukt heeft

Dat artikel 10, § 6, van de wet van 7 mei 1999 het volgende bepaalt:

"De commissie voert haar opdrachten in alle onafhankelijkheid uit.

(...)"

Dat in casu in de brieven waarbij de verzoekende partij opgeroepen werd voor de hoorzitting van 9 mei 2012 en die ondertekend zijn in opdracht van de heer Etienne Marique, Voorzitter van de Kansspelcommissie, uitdrukkelijk vermeld werd dat de Commissie uitspraak zou doen over de weigering van de gevraagde vergunningen, waardoor aldus de uitkomst van de debatten reeds kon worden afgeleid;

Dat geen enkel ander onafhankelijk verslag dan dat van het secretariaat, belast met het onderzoek, lijkt te zijn opgesteld voor de leden van de Commissie of zelfs te zijn bezorgd aan de verzoekende partij;

Dat alle leden van de Commissie benoemd worden door de Koning;

Dat vierentwintig van de vijftientwintig leden van de Commissie rechtstreekse vertegenwoordigers zijn van de uitvoerende macht;

Dat geen van de onverenigbaarheden bedoeld in artikel 11 van de wet betrekking heeft op de onafhankelijkheid van de leden van de Commissie ten aanzien van de uitvoerende macht, waarvan zij de vertegenwoordigers zijn;

Dat het statuut van de "vertegenwoordigers" van de verschillende ministers niet nader wordt bepaald, maar het erop lijkt dat zij rijksambtenaren zijn;

Dat geen van de commissieleden een andere publiekrechtelijke rechtspersoon vertegenwoordigt dan de Federale Staat;

Dat noch het maatschappelijk middenveld, noch de consumentenorganisaties, spelers, exploitanten of werknemers uit de goksector vertegenwoordigd zijn binnen de Commissie;

Dat de algemene beginselen die gelden voor de aanwijzing of de benoeming van de leden van de Commissie, met inbegrip van de Voorzitter, niet bij wet worden bepaald, net zo min trouwens als dat hun onafhankelijkheid bij wet wordt gewaarborgd;

Dat de leden van de commissie afzetbaar zijn ad nutum;

Dat de voorzitter en de leden van de Kansspelcommissie de hoedanigheid bekleden van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings;

Dat een van de gronden voor de weigering om de aangevraagde vergunningen toe te kennen, zoals vermeld wordt in de oproepingsbrief, betrekking heeft op het bestaan van steeds terugkerende geschillen inzake fiscaliteit tussen de verzoekende partij en de Belgische Staat. Uit artikel 10, § 2, van de wet van 7 mei 1999 en van artikel 1 van het koninklijk besluit van 8 januari 2012 tot vaststelling van bepaalde ministeriële bevoegdheden, dat de huidige Minister van Financiën bevoegd verklaart voor de Nationale Loterij, blijkt immers dat deze minister beschikt over vier vertegenwoordigers (twee vaste en twee plaatsvervangende) in de commissie.

Dat de oproepingen van de verzoekende partij voor de hoorzitting van 9 mei 2012, die de vorm aangenomen hebben van een vordering, in naam van de voorzitter ondertekend zijn door een lid van het secretariaat van de Commissie, namelijk de heer Frédéric Dulière. Laatstgenoemde is betrokken partij bij het voorafgaand onderzoek van dit

dossier, aangezien hij inzonderheid het proces-verbaal BR.58.JK.052/2010 heeft opgesteld;

Dat het feit dat de voorzitter van de Kansspelcommissie krachtens artikel 10,§ 3, vijfde lid, van de wet een jaarlijkse weddetoelage van 15 000 euro ontvangt bovenop zijn wedde van magistraat, lijkt in te druisen tegen artikel 155 van de Grondwet, zoals de afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft vastgesteld. Aangezien immers het mandaat van voorzitter vernieuwbaar is en daar deze verlenging natuurlijk ook invloed heeft op zijn recht op de voornoemde weddetoelage, zou de uitvoerende macht, volgens de bewoordingen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State "zich van de loyaliteit van de rechter kunnen verzekeren door hem een beloning in uitzicht te stellen", hetgeen artikel 155 van de Grondwet beoogt te vermijden;

Dat diezelfde voorzitter zich onlangs nog uitvoerig uitgelaten heeft in de pers over deze zaak en gesteld heeft dat de verzoekende partij bestuurd werd door "stromannen en strovrouwen";

Dat de voorgaande motieven laten uitschijnen dat de Kansspelcommissie, gelet op de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid, geen kennis mocht nemen van het geschil in casu;

Dat de talrijke voornoemde gegevens betreffende de werking van de Kansspelcommissie en hoedanigheid van de leden ervan immers van dien aard zijn dat ze afbreuk doen aan de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid waarvan de Commissie moet doen blijken;

Dat uit het voorgaande voortvloeit dat de bestreden beslissing de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen schendt; dat het middel ernstig is";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar pleidooi eraan toevoegt dat het secretariaat van de Commissie het dossier alleen à charge onderzocht heeft en daarbij uitgegaan is van een vooringenomen standpunt; dat zij betoogt dat het bestaan van een beroep in kort geding voor de Raad van State, dat haar enige echte beroep in rechte uitmaakt, niet van dien aard is dat het, a fortiori wanneer het om een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gaat, de gebreken van de eerdere administratieve procedure ongedaan kan maken;

Overwegende dat, zoals ook het Hof van Cassatie geoordeeld heeft in zijn voornoemde arrest van 15 juni 2012, wanneer de Kansspelcommissie oordeelt over vergunningsaanvragen, zij geen uitspraak doet als rechtscollege, maar als administratieve overheid; dat met de bestreden handelingen uitspraak wordt gedaan over vergunningsaanvragen die onder de economische politie ressorteren; dat die handelingen geen administratieve sancties inhouden, daar de verzoekende partij nooit een vergunning gekregen heeft, zelfs geen voorlopige, maar haar activiteit uitoefent onder toepassing van een overgangsbepaling die ingeschreven staat in de wetgeving die een vergunningsplicht heeft opgelegd voor een activiteit die voorheen vrij uitgeoefend mocht worden; dat de Commissie de wettelijke criteria inzake afgifte van vergunningen heeft toegepast en dat noch de aard, noch het oogmerk van de bestreden handelingen te maken heeft met een repressief optreden;

Overwegende dat de voorschriften van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet gelden voor de beslissingen waarbij een administratieve overheid

uitspraak doet over vergunningsaanvragen die de economische politie ressorteren; dat het voldoende is dat op deze beslissingen een toezicht met volle rechtsmacht wordt uitgeoefend als bedoeld in het Verdrag; dat door het bestaan van het beroep bij de Raad van State de verzoekende partij een volledige wettigheidstoetsing kan laten uitvoeren, die voor haar een daadwerkelijk rechtsmiddel uitmaakt;

Overwegende dat de verzoekende partij geen enkel beginsel aanvoert waarvan de toepassing van dien aard zou zijn dat de voornoemde wet van 7 mei 1999 buiten toepassing kan worden gelaten of dat de bepalingen ervan niet in stand gehouden kunnen worden; dat het beginsel van onpartijdigheid zich moet kunnen verdragen met de bij wet geregelde structuur en organisatie van het actief bestuur; dat uit de gegevens die door de verzoekende partij zijn aangevoerd, blijkt dat de Kansspelcommissie verband houdt met de federale uitvoerende macht, hetgeen geenszins een anomalie inhoudt aangezien het niet gaat om een rechtscollege maar om een federale administratieve overheid; dat nergens een algemeen beginsel van onafhankelijkheid wordt gehuldigd, dat niet anderszins gedefinieerd wordt in het verzoekschrift, waarin overigens niets erop wijst dat de Commissie niet zelf de bevoegdheden zou hebben uitgeoefend die haar bij wet zijn opgedragen; dat in geen enkele bepaling of beginsel op algemene wijze voorgeschreven wordt dat de administratieve overheid het advies moet inwinnen van "onafhankelijke" externe instanties nog voor zij haar beslissingen neemt;

Overwegende dat de verzoekende partij overigens geen enkele concrete aanwijzing levert waaruit een gebrek aan onpartijdigheid zou blijken of een vooringenomenheid waardoor de bestreden beslissingen onwettig zouden worden; dat de fiscale geschillen tussen de verzoekende partij en de federale Staat niet in aanmerking genomen zijn bij de motivering van de bestreden handelingen; dat de vermelding in de oproeping, dat de Commissie de "weigering" van de aangevraagde vergunningen zou onderzoeken, geenszins betekent dat reeds een beslissing was genomen nog vóór het verhoor heeft plaatsgevonden; dat met die vermelding alleen verwezen werd naar de strekking van het voorafgaande verslag opgesteld door het secretariaat van de Commissie, welk verslag ter kennis is gebracht van de verzoekende partij; dat in de oproeping trouwens werd gesteld dat "de Commissie de vergunning zou kunnen weigeren"; dat de ondertekening van de oproeping door een lid van het secretariaat van de Commissie van generlei invloed is; dat de verklaringen van de voorzitter in de pers van een latere datum zijn dan de bestreden beslissingen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een vijfde middel ontleent aan schending van de artikelen 43/5, 43/6 en 76/1 van de voornoemde wet van 7 mei 1999, aan ontstentenis van afdoende en relevante motivering en aan machtsoverschrijding; dat zij eerst nogmaals wijst op de inhoud van de desbetreffende wetsbepalingen en daarna het middel in essentie uiteenzet als volgt:

"Dat er een onderscheid behoort te worden gemaakt tussen de voorwaarden voor de toekenning van een vergunning en de voorwaarden voor het behoud ervan;

Dat immers de voorwaarden voor het behoud van een vergunning, per definitie alleen onderzocht worden wanneer de vergunningsaanvraag ingewilligd is;

Dat mocht dat niet het geval zijn, het niet duidelijk is waarom de wetgever een onderscheid zou gemaakt hebben tussen toekenningsvoorwaarden en voorwaarden voor het behoud van een vergunning, wanneer, in feite, zoals ten onrechte door de verwerende partij wordt betoogd, beide soorten voorwaarden tegelijkertijd moeten worden onderzocht;

Dat als bewijs daarvan erop gewezen kan worden dat, in het kader van een soortgelijke bepaling (artikel 32) betreffende de kansspelinrichtingen klasse I en de casino's, de wetgever het volgende heeft bepaald:

"Omdat de oorspronkelijke versie van de wet van 1999 niet voorziet in een bepaling op grond waarvan de vergunningshouder ook tijdens de looptijd van zijn vergunning moet blijven voldoen aan de toekenningsvoorwaarden, dient de eerste zin van artikel 32 te worden aangevuld."

Dat aldus duidelijk blijkt dat terwijl de titularis van een vergunning moet voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning en het behoud van die vergunning, de aanvrager van een vergunning dan weer alleen moet voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning ervan;

Dat artikel 76/1 bovendien preciseert dat de beslissing betrekking heeft op de toekenning van een vergunning en niet op het behoud ervan;

Dat uit het voorgaande voortvloeit dat de verwerende partij in het stadium van de toekenning van de vergunning niet de voorwaarden voor het behoud van de vergunning mag onderzoeken, zoals die welke verband houden met de vereisten inzake de functie en de transparantie van het bestuur;

Dat de bestreden handeling, door het tegenovergestelde te beweren, de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen schendt";

Overwegende dat de bestreden beslissingen steunen op artikel 43/5 van de voornoemde wet van 7 mei 1999, en dat het middel feitelijke grondslag mist doordat het een uitdrukkelijke toepassing van artikel 43/6 van dezelfde wet aan de kaak stelt; dat er voorts moet worden vastgesteld dat om te kunnen oordelen of, zoals bepaald wordt in artikel 43/5, de bestuurders en de zaakvoerders beantwoorden aan de vereisten van de functie, de Commissie die personen moet kunnen identificeren; dat zij in dat verband navraag kan doen in verband met de reële werkwijze van de betrokken rechtspersonen en de transparantie daarvan, zonder dat zij moet blijven vasthouden aan de formele voorstelling die zij daarvan heeft gekregen; dat het koninklijk besluit van 22 december 2010 betreffende het maximum aantal inrichters van weddenschappen en de procedure voor het behandelen van vergunningsaanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting, in verband met een daarmee verwant geval, stelt dat de Commissie rekening mag en moet houden met inzonderheid het criterium van de "transparantie van de rechtspersoon van de aanvrager"; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een zesde middel ontleent aan schending van artikel 6, lid 2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, schending van het algemeen beginsel van het persoonlijk karakter van de straffen, schending van de artikelen 43/5 en 43/6 van de voornoemde wet van 7 mei 1999, ontstentenis van afdoende en relevante motivering, kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en

machtsoverschrijding; dat ze de motivering van de bestreden handeling en de toepasselijke bepalingen in herinnering brengt en het middel in hoofdzaak als volgt uiteenzet:

“Dat, *eerste onderdeel*, het onderzoek waarbij wordt nagegaan of de bestuurders en de zaakvoerders zich gedragen op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie, verricht moet worden op het tijdstip waarop de verwerende partij uitspraak doet;

Dat het gebruik van de onvoltooid tegenwoordige tijd “dienen” een onderzoek van de huidige situatie inhoudt;

Dat daaruit volgt dat de verwerende partij de verzoekende partij geen feiten ten laste kan leggen die dateren van vóór haar aanvraag om een vergunning d.d. 4 januari 2011;

Dat, *tweede onderdeel*, in tegenstelling tot de gelaakte motieven van de bestreden handeling, de bestuurders en zaakvoerders van de verzoekende partij zich gedragen op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie, en zulks op geen enkele wijze geldig weerlegt is;

Dat de door de verwerende partij aangevoerde intentie om de wet te ontduiken steunt op loutere veronderstellingen die weerlegt worden door de feiten, en in het bijzonder:

Wat de exploitatie van bingotoestellen betreft

Dat in casu de feiten betreffende de exploitatie van bingotoestellen uiteengezet worden in uw arrest nr. 214.298 van 30 juni 2011, dat hier als volledig weergegeven wordt beschouwd;

Dat het geschil duidelijk ging over de interpretatie van het begrip drankgelegenheid in de zin van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers;

Dat erop gewezen moet worden dat de verzoekende partij bingotoestellen is blijven exploiteren omdat ze van oordeel was dat de motieven voor de intrekking/weigering niet gegrond waren, aangezien haar zaken volgens haar zulke drankgelegenheden waren;

Dat de bediening van dranken daar soms verzorgd werd door werknemers (wier arbeidsovereenkomst daadwerkelijk bepaalde dat ze drank moesten serveren in de zaal), soms door drankautomaten, te meer daar [*sic*];

Dat de verzoekende partij, wier doel het uitbaten van drankgelegenheden omvat, uitdrukkelijk een vergunning klasse C heeft aangevraagd, waaruit blijkt dat ze te goeder trouw is en geen frauduleuze bedoelingen heeft;

Dat er ook op gewezen moet worden dat de verzoekende partij de bingotoestellen is blijven exploiteren omdat ze verkeerdelijk dacht dat het ingestelde beroep schorsende kracht had;

Dat het verzoek om opnieuw te worden gehoord net bedoeld was om daarover uitleg te verstrekken;

Dat hoe dan ook, het feit dat uw Raad afwijkt van de uitleg van de wet zoals die wordt voorgesteld door de verzoekende partij en die niet kennelijk irrelevant is, niet *ipso facto* met zich meebrengt dat de verzoekende partij bewust bedrog heeft gepleegd, bedrog dat gelogenstraft wordt door de gegevens van het dossier;

Dat de verzoekende partij blijk heeft gegeven van haar goede trouw door de vereiste geldboete te betalen en de exploitatie van bingotoestellen overal stop te zetten;

Dat niet valt in te zien – en de verwerende partij niet uitlegt – in welk opzicht de aldus ten laste gelegde feiten bedrog zouden uitmaken en derhalve laakbaar gedrag van de toenmalige bestuurders en zaakvoerders, laat staan van de huidige bestuurders en zaakvoerders, die niet allemaal dezelfde zijn;

Wat de exploitatie van hondenrennen en pokerspelen betreft

Dat de exploitatie van hondenrennen en pokerspelen ook oude feiten zijn die dateren van 2009;

Dat de verzoekende partij wat dat betreft aanvoert dat destijds geen enkele lijst met verboden spelen bekendgemaakt was, zodat ze niet rechtsgeldig kon bepalen welke spelen niet geëxploiteerd mochten worden;

Dat daaruit volgt dat de verzoekende partij geen frauduleuze bedoelingen had, aangezien ze, doordat er geen zulk een bekendgemaakte lijst voorhanden was, in een toestand van rechtsonzekerheid verkeerde;

Dat de verzoekende partij de feiten niet ontkend heeft en de exploitatie van de genoemde spelen onmiddellijk heeft stopgezet zodra ze vernomen heeft dat ze illegaal waren, wat wijst op haar goede trouw;

Dat ze evenwel onderstreept heeft dat ze misleid kon zijn doordat andere inrichtingen dat soort spelen exploiteerden, ze de desbetreffende belastingen betaalde en de vennootschap die haar voorgesteld had de genoemde spelen te exploiteren ook aan andere inrichtingen leverde;

Dat daaruit volgt dat die feiten niet ten laste van de verzoekende partij kunnen worden gelegd in het kader van haar huidige gedrag aangezien het om oude feiten gaat en er geen frauduleus opzet was;

Dat niet valt in te zien – en de verwerende partij niet uitlegt – in welk opzicht de aldus ten laste gelegde feiten bedrog zouden uitmaken en derhalve laakbaar gedrag van de toenmalige bestuurders en zaakvoerders, laat staan van de huidige bestuurders en zaakvoerders, die niet allemaal dezelfde zijn;

Wat de vennootschap Khozama betreft

Dat, wat betreft de organisatie van weddenschappen door een kantoor-franchisenemer dat niet de termijnen in acht heeft genomen om overgangsmaatregelen te kunnen genieten, de verzoekende partij niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de handelingen van haar franchisenemers aangezien ze alle dienstige maatregelen heeft genomen door de vennootschap te verwittigen dat ze een vergunningsaanvraag moest indienen;

Dat uit het verhoor van de verantwoordelijkheidsdrager van de vennootschap Khozama, mevrouw BOUZERDA, van 24 mei 2011 immers blijkt dat de verzoekende partij de betreffende vennootschap in februari 2011 gewaarschuwd heeft en instructies waren gegeven aan de boekhouder die verklaard heeft dat hij het nodige heeft gedaan;

Dat de vennootschap pas tijdens de controle uitgevoerd op 24 mei 2011 vernomen heeft dat die aanvraag niet was ingediend;

Dat de verzoekende partij dus gehandeld heeft overeenkomstig de vereisten van haar functie, aangezien ze de nodige stappen heeft gezet ten

aanzien van haar franchisenemers en haar verzekerd is dat de aanvraag te gepasten tijde zou worden ingediend;

Dat het evenwel niet haar taak is de vergunningsaanvraag in te dienen in de plaats van haar franchisenemer;

Dat de verzoekende partij of haar zaakvoerders en bestuurders uiteraard geen gedragingen ten laste kunnen worden gelegd, die niet aan hen toe te schrijven zijn;

Dat “een hoofdzakelijk repressieve maatregel niet mag voorbijgaan aan de algemene beginselen van het strafrecht”;

Dat één van die beginselen het beginsel van de persoonlijkheid van de straffen is, gewaarborgd bij artikel 6.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

Dat, *derde onderdeel*, de verzoekende partij met de aanwerving van nieuwe zaakvoerders (mevr. SOUFFLEUR en mevr. BELKACEMI) aantoon dat ze haar bedrijf zo goed mogelijk wil besturen;

Dat het wat dat betreft verkeerd is te stellen dat drie van de vier medezaakvoerders een rol hebben gespeeld in de vermeende tekortkomingen;

Dat, wat dat betreft, het loutere feit dat mevr. SOUFFLEUR de rechterhand is geweest van mevr. BAKTITAR geenszins betekent dat zij uiteindelijk de beslissingen nam;

Dat mevr. SOUFFLEUR immers pas op 6 juli 2011 benoemd is als medezaakvoerder, zodat ze voordien geen enkele bestuursbevoegdheid had;

Dat buiten de overhaaste en lukrake conclusies van de verwerende partij, nergens uit het dossier blijkt dat mevr. SOUFFLEUR een rol zou hebben gespeeld in de vermeende tekortkomingen;

Dat, *vierde onderdeel*, wat de rol van de heer BARS betreft, zijn aandeel in de vermeende tekortkomingen niet door de verwerende partij kan worden opgeworpen, aangezien deze geen zaakvoerder noch bestuurder is van de vennootschap;

Dat de verzoekende partij onderstreept heeft dat de heer BARS de zaakvoerder is van de vennootschap SEM, samen met mevr. OCAK, medezaakvoerder van de verzoekende partij;

Dat hij in die hoedanigheid is opgetreden om de belangen van de verzoekende partij en van de vennootschap SEM, waarvan hij ook zaakvoerder is, veilig te stellen;

Dat de heer BARS evenwel geen enkele bestuurs- of beslissingsbevoegdheid had ten aanzien van de verzoekende partij;

Dat hij enkel zijn zuster, mevr. BAKTITAR, heeft bijgestaan, wegens haar probleem met de taal;

Dat zo het gedrag van de heer BARS uitgelegd zou worden als feitelijk bestuur, zulks niet wegneemt dat hij daarvoor niet bevoegd was;

Dat de verzoekende partij net om die reden de functie van de heer BARS heeft willen preciseren in een aanhangsel bij zijn arbeidsovereenkomst van 29 augustus 2011;

Dat op grond van deze verduidelijkingen niet kan worden aangenomen dat de heer BARS thans de functie van zaakvoerder uitoefent;

Dat de verwerende partij bijgevolg niet kan steunen op diens vermeende rol in de ten laste gelegde tekortkomingen;

Dat uit het bovenstaande volgt dat nergens uit het gedrag van de verzoekende partij en van de medezaakvoerders blijkt dat ze niet zouden beantwoorden aan de vereisten van de functie;

Dat het loutere vermeende terugkerend karakter van de tekortkomingen die de verzoekende partij ten laste worden gelegd niets afdoet aan die vaststelling;

Dat zulks des te meer klemmt daar niet gesproken kan worden van herhaalde tekortkomingen van de verzoekende partij aangezien haar slechts drie feiten verweten worden en haar rol bovendien gerelativeerd wordt door de bovenstaande gegevens;

Dat daaruit volgt dat de bestreden handeling de in het middel genoemde bepalingen en beginselen schendt”;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat bij de beoordeling of iemand aan de vereisten van een functie voldoet, uiteraard rekening dient te worden gehouden met de manier waarop hij zich in het verleden heeft gedragen; dat de Commissie wel degelijk nagegaan is of aan die vereisten voldaan was voor de personen die op het ogenblik van de aanvraag zaakvoerder van de verzoekende vennootschap waren;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de verzoekende partij niet betwist dat de tekortkomingen die in de bestreden handelingen vermeld worden zich voorgedaan hebben, maar wel dat die tekortkomingen aan haar te wijten zouden zijn en/of dat het om zwaarwichtige tekortkomingen zou gaan; dat ze het evenredigheidsbeginsel niet aanvoert en geen enkel gegeven aanbrengt op basis waarvan *prima facie* geoordeeld kan worden dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout zou hebben gemaakt; dat de Raad van State zich niet in de plaats mag stellen van de Commissie, die over een beoordelingsbevoegdheid beschikt voor het toekennen van de vergunningen F 1 en F 2, waarvan het aantal mogelijke houders bovendien beperkt is tot een bepaald getal; dat het niet kennelijk onredelijk is zo een vergunning te weigeren aan een vennootschap waarvan verscheidene leidinggevendenden onlangs niet voldaan hebben aan de wettelijke verplichtingen die eigen zijn aan de betrokken activiteitssector zelf, ook al blijkt uit die tekortkomingen geen opzet om te frauderen of al zijn ze niet kennelijk zwaarwichtig;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat de verwerende partij geen enkele kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat drie van de vier huidige zaakvoerders een aandeel gehad hebben in de vastgestelde tekortkomingen; dat het niet kennelijk onredelijk is ervan uit te gaan dat S. SOUFFLEUR bij die tekortkomingen betrokken was, doordat de verzoekende vennootschap zelf toegeeft dat die persoon, voordat ze tot zaakvoerder benoemd werd, reeds als werknemster een zeer belangrijke rol speelde in de werking van de vennootschap; dat de verzoekende vennootschap weliswaar bepaalde regelingen getroffen heeft om haar bestuur te verbeteren, maar het aan de Commissie stond om te beoordelen of die maatregelen volstonden;

Overwegende, wat het vierde onderdeel betreft, dat de betrokkenheid van Mithat BARS in het bestuur van de verzoekende vennootschap komt bovenop de andere motieven die aangevoerd worden en door de bestreden handelingen voorgesteld wordt als een motief ten overvloede; dat de uitleg die de

verzoekende partij in dat verband gegeven heeft, aantoon, enerzijds, dat de rol die de heer BARS in een recent verleden in de vennootschap gespeeld heeft, geïnterpreteerd kon worden als een feitelijk bestuur en, anderzijds, dat die persoon ten aanzien van de vennootschap een rol van consultant vervult waarvan de inhoud niet op limitatieve wijze bepaald is; dat met betrekking tot de bestreden handelingen in die omstandigheden blijkbaar geen enkele kennelijke beoordelingsfout is gemaakt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een zevende middel ontleent aan schending van de artikelen 6 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, schending van artikel 22 van de Grondwet, schending van artikel 43/6 van de voornoemde wet van 7 mei 1999 en schending van het algemeen beginsel van de rechtszekerheid; dat ze dit middel hoofdzakelijk als volgt uiteenzet:

"DOORDAT er in de bestreden beslissing van uit wordt gegaan dat *'het gedrag van de zaakvoerders niet beantwoordt aan de vereisten van de functie'*

TERWIJL artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden onder het recht op eerbiediging van het privéleven het recht huldigt om in zijn onderhoud te voorzien door vrijelijk gekozen werkzaamheden (over deze kwestie, zie F. SUDRE et al., *Les grands arrêts de la Cour européenne des droits de l'homme*, Themis, 3e uitgave 2005, 440 en de vermelde literatuurverwijzingen);

Dat artikel 22 van onze Grondwet in het licht van die verdragsbepaling moet worden gelezen;

Dat artikel 8.2 van het Verdrag bepaalt dat geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privéleven dan voor zover 'bij de wet is voorzien';

Dat artikel 6 van het Verdrag het recht op een eerlijk proces waarborgt, wat voor degene die vervolgd wordt het recht omvat op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging;

Dat de voorzienbaarheid van de rechtsregel, die vereist dat de rechtsregel een voldoende mate van nauwkeurigheid en verstaanbaarheid vertoont, ertoe strekt aan het algemeen beginsel van de rechtszekerheid te voldoen;

Dat in casu de inmenging die de bestreden beslissing oplevert voor het recht van de verzoekende partij op de vrije keuze van haar beroepsactiviteit steunt op de toepassing van artikel 43/5 van de wet van 7 mei 1999 (...)

Dat die wetgeving de verwerende partij bijgevolg de mogelijkheid biedt om te weigeren een vergunning toe te kennen aan een rechtspersoon als het gedrag van de bestuurders of de zaakvoerders ervan 'niet beantwoordt aan de vereisten van de functie';

Dat die vage, duistere en subjectieve termen op velerlei wijzen geïnterpreteerd en uitgehold kunnen worden en dan ook onnauwkeurig en onvoorzienbaar zijn;

Dat immers noch de wet, noch de parlementaire voorbereiding een definitie geeft van wat 'een gedrag dat aan de vereisten van de functie beantwoordt' juist is;

Dat die termen geen voldoende mate van nauwkeurigheid en voorzienbaarheid vertonen opdat de inmenging in de zin van artikel 8.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden als wettig kan worden bestempeld;

Dat daaruit volgt dat de bestreden handeling een schending oplevert van de bepalingen en beginselen waarnaar in het middel verwezen wordt";

Overwegende dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 100/2001 van 13 juli 2001 geoordeeld heeft dat het criterium dat vervat is in artikel 43/5 van de voornoemde wet van 7 mei 1999 de grondwettigheidstoetsing doorstaat; dat op grond van dezelfde motieven *prima facie* geoordeeld kan worden dat dit criterium voldoet aan de vereisten van de bepalingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden die in het middel worden aangevoerd; dat bovendien in casu in de bestreden handelingen dat wettelijk begrip niet op een "vage" of louter subjectieve wijze is toegepast, aangezien die handelingen steunen op overtredingen en tekortkomingen die vastgesteld zijn en bovendien toegegeven worden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een achtste middel ontleent aan schending van artikel 6.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, schending van het beginsel van het persoonlijk karakter van de straffen en van het beginsel van de eerbiediging van de rechten van verdediging; dat ze, na herinnerd te hebben aan de motivering van de bestreden handeling wat de medewerking van de heer BARS aan het bestuur van de verzoekende vennootschap betreft, dit middel hoofdzakelijk als volgt uiteenzet:

"TERWIJL 'het strafrechtelijke karakter van een maatregel niet meer afhangt van de naam die de wetgever aan die maatregel geeft – behalve wanneer de wetgever die zelf een strafmaatregel noemt – maar van de analyse die de rechter daarvan maakt met de instrumenten van het Europees Hof'

Dat uit de aard van het bestrafte gedrag en uit de zwaarte van de bestreden sanctie volgt dat de sanctie een strafrechtelijk karakter bezit, zodat 'daarmee niet voorbijgegaan mag worden aan de algemene beginselen van het strafrecht'

Dat een van de algemene beginselen van het strafrecht het beginsel van het persoonlijk karakter van de straffen is, naar luid waarvan 'in het repressief recht geen aansprakelijkheid voor derden bestaat";

Dat de rechter overeenkomstig dat beginsel zal moeten nagaan 'of enige schuld kan worden toegerekend {aan de betrokkene}', en hij geen genoegen kan nemen met een louter vermoeden;

Dat in de zin van het strafrecht de 'functionele' dader van de overtreding degene is die door zijn functie de mogelijkheid en de plicht had toe te zien op de activiteiten van de onder zijn gezag staande persoon die de overtreding in werkelijkheid heeft begaan, maar die de overtreding niet verhinderd heeft hoewel hij over de middelen daartoe beschikte;

Dat bovendien het Hof van Cassatie immers stelt dat de vaststelling dat de natuurlijke persoon de overtreding wetens en willens heeft begaan op zich niet volstaat om te besluiten dat de rechtspersoon schuldig is;

Dat in casu het werkelijke motief van de weigering om de vergunning toe te kennen niet moet worden gezocht in het gedrag dat de medezaakvoerders van de verzoekende vennootschap ten onrechte ten laste wordt gelegd, aangezien de voorzitter van de Kansspelcommissie, die niet beducht is voor tegenspraak, hen met de glimlach als 'stromannen en strovrouwen' bestempelt;

Dat het motief van de bestreden beslissing in feite voortkomt uit het idee dat de verzoekende vennootschap geleid zou worden door de heer Mithat Bars, wat bovendien bijzonder laakbaar zou zijn;

Dat de verzoekende partij ondanks haar ontkenningen en de uitleg die ze heeft gegeven, verplicht wordt niet alleen het – negatieve – feit te bewijzen dat ze niet door een derde wordt geleid maar bovendien dat het gedrag van die derde beantwoordt aan de vereisten van zijn beweerde functie;

Dat de verzoekende partij krachtens de bepalingen en beginselen waarnaar in het middel verwezen wordt er evenwel niet toe gehouden is te bewijzen dat ze onschuldig is of te bewijzen dat de feiten die door het administratief dossier geenszins aangetoond worden zich niet voorgedaan hebben;

Dat, heel specifiek, het de verwerende partij bijzonder kwalijk kan worden genomen dat ze nooit:

- onderzoek heeft gedaan naar of enig bewijs heeft gevraagd aangaande de werkelijke activiteit van de huidige zaakvoerders en bestuurders van de verzoekende vennootschap;
- een audit van die vennootschap uitgevoerd heeft of de verslagen van de audit en de revisor gecontroleerd heeft;
- de minste inspectie of huiszoeking heeft bevolen op de zetel van de verzoekende partij met de bedoeling haar beweringen te bewijzen

Dat de verwerende partij aldus op basis van stukken de transparante werking van de verzoekende vennootschap en het goede beheer van haar boekhouding had kunnen controleren;

Dat de verwerende partij aldus de bewijslast omkeert en het vermoeden van onschuld van de verzoekende partij schendt door te eisen dat deze *per impossibile* bewijst dat ze zich gedistantieerd heeft van de praktijken van een derde;

Dat het middel ernstig is";

Overwegende dat het beginsel van het persoonlijk karakter van de straffen niet geldt voor de bestreden beslissingen, die niet strafrechtelijk van aard zijn maar waarbij uitspraak wordt gedaan over de toekenning van een administratieve vergunning; dat in de bestreden handelingen de tekortkomingen van de heer BARS bovendien niet aan de verzoekende vennootschap worden geweten maar vastgesteld wordt dat de betrokkenheid van laatstgenoemde in het bestuur van de vennootschap de transparantie van het bestuur ervan in het gedrang brengt; dat, zoals in verband met het zesde middel gezegd is, deze beoordeling niet kennelijk onredelijk is; dat de verzoekende partij nooit verzocht heeft om de onderzoeksverrichtingen waarvan ze de niet-uitvoering bekritiseert; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling zou kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T:

Artikel 1.

De zaken met de nummers A. 205.476/XI-19.064, A. 205.491/XI-19.071, A. 205.493/XI-19.073, A. 205.496/XI-19.075, A. 205.497/XI-19.077, A. 205.498/XI-19.078 en A. 205.531/XI-19.090 worden samengevoegd.

Artikel 2.

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 3.

De vorderingen tot schorsing, ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, worden afgewezen.

Artikel 4.

Van dit arrest wordt per fax kennis gegeven.

Artikel 5.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe vakantiekamer, rechtsprekend in kort geding, op zestien juli tweeduizend twaalf door:

Mevr. D. DÉOM, waarnemend kamervoorzitter,
de Hr. R. GHODS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier

De waarnemend Voorzitter

R. GHODS

D. DÉOM

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**